

LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO ŽURNALAS

OLIMPINĖ PANORAMA

2018 m. birželis Nr. 6 (106)

Masiškumo rekordai

Olimpinėje dienoje
Panevėžyje 83 sporto rungtis
ir kitas veiklas išbandė per
28 tūkstančius dalyvių

WWW.LTOK.LT

**EURO
JACKPOT**

LAIMĖK IKI

910

MILIJONŲ EURŲ

TURINYS

5

SKAITYTOJAMS

LTOK PREZIDENTĖS MINTYS

6

MEDALIS

DŽIAUGIASI SAVO IR DRAUGĖS SĖKME

9

FEDERACIJOS PREZIDENTAS

INSTINKTAS PATAIKYTI ATVEDĖ Į GOLFA

12

OLIMPINĖ DIENA

NUO PASIRINKIMO RAIBO AKYS

20

MOKYKLŲ ŽAIDYNĖS

VARŽYBOS BAIGĖSI MILŽINIŠKO TORTO
VALGYMU

22

DVIRAČIŲ SPORTAS

STENGSIŠ NEATSILIKTI NUO LYDERIŲ

25

LEIDINYS

JIE ATKŪRĖ LTOK

26

SUKAKTYS

GARBINGAS LIETUVOS OLIMPIEČIŲ KELIAS

28

INTERVIU

LEDAI PAJUDĖJO

30

PAMĄSTYMAI

ESMĖ SLYPI DETALĖSE

31

KRONIKA

LTOK ĮVYKIŲ DIENORAŠTIS

34

ISTORIJA

PIRMASIS SPORTO ALMANACHAS

LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO ŽURNALAS

Leidžiamas nuo 2003 m.
Nr. 6 (106), 2018 m.

VIRŠELYJE

Olimpinė diena Panevėžyje
Augusto Četkausko nuotr.

REDAKTORIUS

Bronius Čekanauskas

AUTORIAI

Marytė Marcinkevičiūtė
Inga Jarmalaitė
Gedas Saročka
Gediminas Pilaitis
Linas Jaurys
Vytautas Žeimantas
Lina Daugėlaitė
Dainius Genys
Vytautas Ruzginas

FOTOGRAFAI

Vytautas Dranginis
Alfredas Pliadis

KALBOS REDAKTORĖ

Inga Necelienė

MAKETUOTOJAS

Artūras Gimžauskas

KONTAKTAI

Olimpiečių g. 15, LT-09200 Vilnius
panorama@ltok.lt

INTERNETO SVETAINĖ

www.ltok.lt

SPAUDINA

„Lietuvos ryto“ spaustuvė

TIRAŽAS

4000 egz.
ISSN 1648-6331
Online ISSN 2351-5899

Jei norite dalytis žurnalo medžiaga su savo skaitytojais, privalu pranešti, kad informacijos šaltinis – „Olimpinė panorama“

OLIMPINĖ DIENA

*Brangūs savanoriai, verslo partneriai, sporto federacijos, asociacijos, klubai, olimpiečiai, LTeam komandos nariai ir visi 28 tūkstančiai dalyvių, **DĖKOJAME** už dalyvavimą Olimpinėje dienoje Panevėžyje ir nuostabų laiką kartu!*

Iki susitikimo kitais metais Klaipėdoje.

ORGANIZATORIAI

PARTNERIAI

MAXIMA

AUDIMAS

RĖMĖJAI

impuls

GLIMSTEDT

KOMUNIKACIJOS PARTNERIAI

RC

lrytas.lt

VISOS
LIETUVOS
KOMANDA
www.lteam.lt

PEČIUS SURĖMĘ GALIME DAUG PADARYTI

DAINA GUDZINEVIČIŪTĖ

LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO PREZIDENTĖ

Pirmasis vasaros mėnuo pilnas sporto. Simas Bertušius ir Agnė Šerkšnienė pakoregavo Lietuvos bėgimo rekordus, sidabrą Europos čempionate iškovojo baidarininkas Artūras Seja. Didžiausios Vilniaus ir Kauno arenas užėmė nuo LKL finalo kovų, Panevėžys gyveno Olimpinię dieną, o milijonai aistrualių mėnesiui paniro į pasaulio futbolo čempionato batalijas.

Į Olimpines dienas renginį atkreipėme ne tik Lietuvos, bet ir Tarptautinio bei Europos olimpinio komitetų dėmesį. 29-ą kartą mūsų šalyje minėta Olimpiniė diena šiemet vyko Aukštaitijos sostinėje. Šventėje dalyvavo 70 sporto federacijų, asociacijų ir klubų, 12 verslo partnerių komandų, 200 savanorių, apie 40 olimpiečių – iš viso 28 tūkst. žmonių. Tai naujas mūsų Olimpines dienas lankomumo rekordas.

Olimpinės, neolimpinės ir parolimpinės sporto šakos šventėje sudarė vieną visumą ir sulaukė neįtikėtinai populiarumo. Surėmę pečius su Panevėžiu įrodėme, kad kai norime, galime padaryti viską. Ačiū miestui ir jo vadovui už kokybišką bendradarbiavimą. Kitais metais Olimpiniė diena siaus Klaipėdoje!

Man visad malonu apdovanoti moksleivius ir matyti, kad jaunimas siekia ne tik sporto aukštumų, bet ir kilnaus elgesio, olimpinio vertybių visur, kur tik dalyvauja. Tuo dar kartą įsitikinau užlipusi ant Lietuvos mokyklų žaidynių, kurias globoja prezidentė Dalia Grybauskaitė, apdovanojimų scenos ir įteikusi medalius stipriausiems krepšinio, stalo teniso, kalnų dviračių bei kvadrato varžybų dalyviams. Iš viso pro-

jektas įtraukė apie 200 tūkst. Lietuvos moksleivių iš 59 savivaldybių. Kai kurie varžėsi, o kai kurie atrado savo mėgstamą veiklą vienoje iš 25 sporto šakų.

Išbandyti savo jėgas jau netrukus galės dešimties miestų ir miestelių gyventojai. Projektas „Išjudink save“, kurį organizuoja Lietuvos olimpinis fondas ir „Coca Cola“, atrinkoms savivaldybėms dovanos po daugiafunkcį treniruoklį. Jo paskirtis – kviešti žmones į gryną orą, pratinti prie sveikų gyvenimo įpročių, didinti užimtumą. Pirmą tokį treniruoklį pastatėme Vilniaus Vingio parke, jį išbandė olimpiečiai, žinomi žmonės, o smagiausia tai, kad prieš ir po projekto pristatymo treniruoklį buvo aplipę vaikai. Vadinas, einame teisingu keliu.

Svarbūs dalykai vyko ir pas kaimynus. Su LTOK generaliniu sekretoriumi Valentinu Paketūru viešėjome Rygoje, nacionalinių olimpinio komitetų regioniniame forume. Renginį finansavo Tarptautinis olimpinis komitetas, jame dalyvavo 14 valstybių atstovai. Visi pagerbėme artėjantį Latvijos olimpinio komiteto atkūrimo 30-metį, apsikeitėme žiniomis ir patirtimis, buvome išklaustyti ir išgirdome kitus. Forumą vainikavo vieno labiausiai pasaulyje vertinamų sporto mokslininkų prof. Volodymyro Platonovo iš Ukrainos pranešimas, tiesiogiai liečiantis Lietuvos olimpiečių rengimo situaciją. Pranešimo esmė – didelio meistriškumo sportininkų centralizuotos rengimo sistemos efektyvumas.

Vasara – visai ne atostogų metas.

”
**MAN VISAD MALONU
APDOVANOTI
MOKSLEIVIUS
IR MATYTI, KAD
JAUNIMAS SIEKIA
NE TIK SPORTO
AUKŠTUMŲ, BET IR
KILNAUS ELGESIO,
OLIMPINIŲ VERTYBIŲ
VISUR, KUR TIK
DALYVAUJA.**

R.Petrukanecas ir A.Seja

DŽIAUGIASI SAVO IR DRAUGĖS SĖKME

EUROPOS Baidarių irklavimo vicečempionas sprinteris Artūras Seja per atostogas mėgsta padirbėti šveicarijos vynuogynuose, kurie jam padeda stiprėti fiziškai.

MARYTĖ MARCINKEVIČIŪTĖ

Praėjusiais metais – pasaulio jaunimo iki 23 m. čempionato sidabro, Europos suaugusiųjų čempionato septintos vietos laimėtojas ir Lietuvos čempionas. Šiomet jis – Pasaulio taurės pirmojo etapo varžybų Vengrijoje bronzinis prizinininkas ir Europos vicečempionas. Tokia 22 metų vienviečių baidarių 200 m nuotolio varžybose lenktyniaujančio Artūro Sejos, su suaugusiais irklautojais besivaržančio vos antrą sezoną, sportinė karjera.

„Labai džiaugiasi savo pirmuoju medaliu, iškovotu pernai per pasaulio jaunimo iki 23 m. čempionatą Rumunijoje. Jis man suteikė daug motyvacijos, – neslepia A.Seja. – O nuo aukso skyrė vos 0,08 sek.“

AUKSĄ LĖMĖ AKIMIRKSNIS

Į šių metų Europos baidarių ir kanojų irklavimo čempionatą Serbijos sostinėje Belgrade talentingas sportininkas, vienviete baidare besivaržantis olimpinėje 200 m distancijoje, vyko nusiteikęs laimėti medalį. Jau per parengiamąsias varžybas vilnietį burtai suvedė startuoti su būsimoju Europos čempionu ispanu Carlosu Garotte'u. Pusfinalyje jie rungtyniavo skirtinguose plaukimuose. Su geriausiu rezultatu į finalą patekęs trenerio Romualdo Petrukaneco auklėtinis A.Seja neslėpė, kad ispaną galima nugalėti.

Finale keturios valtys, galima sakyti, finišavo kartu, todėl ilgai nebuvo aišku, kas nugalėjo. Kaip po peržiūrų paaiškėjo, pats pirmasis vos 0,128 sek. anksčiau už varžovus valtį į priekį kyštelėjo C.Garotte'is. „Kad tik nebūčiau ketvirtas, kad tik nebūčiau ketvirtas“, – maldavo Artūras, kol džiugią žinią jam pranešė čempionatą stebėjęs buvęs garsus baidarininkas Egidijus Balčiūnas.

„Tik antras, – šiek tiek nuliūdęs tarstelėjo A.Seja. – Visada noriu laimėti. Bet sidabras irgi gerai. Būčiau nusiminęs, jeigu į Lietuvą nebūčiau parvežęs medalio.“

Europos vicečempioną pasveikino prezidentė Dalia Grybauskaitė. Ji pabrėžė, kad šis laimėjimas – svarbus įdėto darbo, nuoseklių treniruočių, ryžto ir stiprybės įvertinimas, pagerbiantis sportininką ir garsinantį visą Lietuvą. Prezidentė irklautojui padėkojo už plačiai skambantį šalies vardą ir palinkėjo, kad sporto rezultatai visada džiugintų, o iškovotos pergalės įkvėptų.

Medalį per Europos čempionatą pelnė ir Artūro draugė, kanojininkė, pasaulio jaunimo čempionė ukrainietė Liudmila Luzan. Ji vienviečių kanojų 500 m nuotolio lenktynėse liko trečia.

”
VISADA NORIU LAIMĖTI. BET SIDABRAS IRGI GERAI. BŪČIAU NUSIMINĖS, JEIGU Į LIETUVĄ NEBŪČIAU PARVEŽĖS MEDALIO.

ARTŪRAS SEJA

A.Sejos finišas Belgrade

„Su ja susipažinau per varžybas ir mūsų draugystė tęsiasi trečius metus. Pusę metų praleidžiu treniruočių stovyklose, tai su drauge nesimatau. Kai grįžtu namo, Liuda atskrenda pas mane į svečius arba aš susirengiu į Ivano Frankivską, kur ji gyvena“, – pasakoja Artūras.

Į IRKLAVIMĄ ATVEDĖ BROLIS

A.Seja – visaginietis. Į irklavimą jį atvedė aštuoneeriais metais vyresnis brolis Vitalijus, kuris irklavo dvivietę baidarę su Igno Navakausku, atstovavo šaliai Europos jaunimo čempionate (buvo septintas) ir treniravosi pas Aleksejų Reiną. Artūrai tada buvo septyneri ir jis treniravosi su vyresniais irkluotojais.

„Grupėje buvau jauniausias ir laibiausias, svėriau gerokai mažiau už kitus, buvau 1,60 m ūgio. Svoris pradėjo augti, kai sulaukiau šešiolikos. Visą laiką reikėjo lygiuotis į vyresnius, bet man tai patiko. Kartais pavykdavo juos netgi aplenkti“, – šypsosi Artūras, kuris išėjo iki 1,83 m ir dabar sveria 90 kg.

Pirmaisiais sportinės karjeros metais Artūras dažniausiai draugavo su futbolu, plaukimu, slidinėjimu ir tik po to atrado baidares. Bet kai atėjo metas dalyvauti baidarių irklavimo varžybose, jaunas sportininkas labai bijojo.

„Mėgau treniruotis, bet ne rungtyniauti. Pirmosiose varžybose debiutavau tik po ketverių treniruočių metų, kai man buvo vienuolika. Teko varžytis su pora metų vyresniais vaikais. Užėmiau penktą vietą. Dar po metų jau dalyvavau Lietuvos moksleivių varžybose, irklavau dvivietę baidarę ir su treniruočių draugu tapome nugalėtojais“, – karjeros pradžią prisimena Europos vicečempionas.

Dabar Artūras varžybų jau nebijo ir sako, kad jeigu joms pavyksta gerai pasirengti, jis jaučiasi puikiai. „Visada norisi lenktyniauti ir parodyti, ką sugebu. Baimės dingo, norisi lenktynių“, – priduria sportininkas.

Visaginas visą laiką garsėjo kanojų irklavimo meistrais. Olimpiniu vicečempionu tapo Jevgenijus Šuklinas, pasaulio ir Europos čempionu – Raimundas Labuckas, dabar kanojų varžybose medalius skina Vadimas Korobovas. Tačiau Artūras sėdo į baidarę, nes pratybas lankė daugiau baidarininkų negu kanojininkų, buvo didelė konkurencija.

„Baidarė iš karto patiko. Buvo netgi galimybių irkluoti dvivietę su broliu Vitalijumi, tačiau nesusėdėjau. Broliui teko pasirinkti: arba sportas, arba šeima. Sportuoti už savo paskutinius pinigus Vitalijus nepanoro ir nutarė geriau kurti šeimą“, – brolio pasirinkimą paaiškina jaunėlis.

Sportuodamas Visagine A.Seja buvo vienas Lietuvos jaunųjų baidarininkų lyderių, irklavo vienvietę ir dvivietę baidarę. Į talentingą irkluoją kryo ir Lietuvos rinktinės trenerio R.Petrukaneco žvilgsnis.

„Artūrą pirmą kartą pamačiau, regis, 2008-aisiais Visagine, kai jam buvo 12 metų. Tada jau treniravau jo brolių ir knietėjo pasižiūrėti, o kaipgi atrodo jaunesnysis. Jis buvo toks smulkutis, nedidukas. Kai lankė vienuoliktą klasę, jam siūsdavau treniruočių planus, nes jo treneris A.Reinas, stokodamas benzino, negalėdavo savo auklėtinio lydėti su kateriu“, – pasakoja R.Petrukanecas.

Visagino irklavimo bazėje ant sienos buvo pakabintas plakatas su 2002 m. pasaulio ir Europos čempionato bronzinio prizinininko ir Pasaulio taurės laimėtojo bendroje įskaitoje R.Petrukaneco nuotrauka bei autografu. Tada Artūras nepagalvojo, kad šis baidarininkas taps jo treneriu.

VOS NETAPO OLIMPIEČIU

Baigęs Visagino „Verdenės“ gimnaziją A.Seja įstojo į Lietuvos edukologijos universitetą, Sporto ir sveikatos fakultete ėmė studijuoti kūno kultūrą. Jau kitąmet jis pasirengęs gauti bakalauro diplomą. Europos vicečempionas trečius metus gyvena Lietuvos olimpinio sporto centro bendrabutyje.

Baidarininko treneris R.Petrukanecas Belgrade tikėjosi savo auklėtinio sėkmės. Mat Artūras gerai pasirodė per Pasaulio taurės varžybas, Lietuvoje sudarė rimtą konkurenciją septyneriais metais už jį vyresniam I.Navakauskui. Juolab Rumunijoje per atrankos varžybas, irkludamas prieš vėją, Artūras pasiekė geriausią rezultatą. Tačiau finale buvo štilis, visiškai ramus vanduo. Reikėjo persiorientuoti.

„Tapti čempionu neleido starte padaryta klaida, – neabejoja R.Petrukanecas. – Visą distanciją teko vyti varžovus. Finalinį plaukimą filmavau, su Artūru jį ne kartą analizavome.“

V.Korobovas

STARTAI

REZULTATAI

Lietuvos sportininkų pasirodymas Europos čempionate Belgrade:

200 m vienvietėmis baidarėmis (30 dalyvių): 2 vieta – Artūras Seja.

200 m ir 1000 m vienvietėmis kanojomis (21 dalyvis): 5 ir 11 vieta – Vadimas Korobovas.

1000 m dvivietėmis baidarėmis (17 įgulų): 10 vieta – Lietuva (Ričardas Nekrošius ir Andrejus Olijnikas).

500 m keturvietėmis baidarėmis (18 įgulų): 13 vieta – Lietuva (Aurimas Lankas, Edvinas Ramanauskas, Mindaugas ir Simonas Maldonių).

1000 m dvivietėmis kanojomis (17 įgulų): 13 vieta – Lietuva (Osvaldas Murza ir Jevgenijus Kuračionokas).

200 m vienvietėmis kanojomis (17 dalyvių): 16 vieta – Gabrielė Čerepokaitė.

Europos vicečempionas neslepia, kad jis visą laiką mokosi iš vyresnių irkluotojų. Tai, kas jį sudomina, bando prisitaikyti sau. Nedaug kartu su I.Navakausku pairklavę dvivietę baidarę vos nesukūrė staigmenos, nes Artūriui atsirado galimybė iškovoti kelialapį į Rio de Žaneiro olimpines žaidynes.

„Iki pergalės per atrankos varžybas pritrūkome vos poros centimetrų. Tačiau Ignas jau buvo apsisprendęs per olimpines žaidynes irkluoti vienvietę baidarę ir mano visos svajonės debiutuoti olimpiadoje žlugo. Toliau tęsti kovą dėl kelialapio buvo beprasmiška“, – sako tąkart svajas apie olimpinį debiutą iki Tokijo žaidynių atidėjęs irkluotojas.

R.Petrukaneco tikinimu, susiklostė klasikinė situacija. „Buvo ryškus lyderis Egidijus Balčiūnas, bet atsirado jaunutis Ignas Navakauskas, kuris aplenkė Balčiūną. Dabar atėjo kitas jaunas baidarininkas, kuris Igną stumtelėjo. Mums svarbiausia – išlaikyti šią stiprią baidarininkų komandą ir tegul nugalė geriausias. Konkurencingumas duoda gerų rezultatų. Mūsų sprinteriai yra ypač stiprūs, su mumis Trakuose dar treniruojami pasaulio vicečempionas Aleksejus Rumiancevas iš Latvijos. Irkluotojai vienas iš kito gali mokytis. Tas, kuris pralaimi, pralaimi tikrai stipriam. Kiekvienas turi savo bangą, ant kurios „užsėda“. Galime pasidžiaugti ypač geromis pasirėngimo sąlygomis – treniruočių stovyklas galime sau leisti rengti ir Trakuose, ir tarptautiniuose centruose užsienyje, kur kartu irkluojame su stipriausiais pasaulio meistrais. Aštuntus metus žiemą nuolat treniruojamės Portugalijoje“, – vardija R.Petrukanecas.

A.Seja ypač džiaugiasi, kad šiemet kaip niekada anksti, jau gruodžio mėnesį, jis galėjo irkluoti šiltoje Pietų Afrikoje ir sezonui ypač gerai pasirėngė.

MOKA SUVALDYTI SAVO TALENTUS

2015 m. A.Seja pradėjo rungtyniauti su vyrais. 2016 m. per Pasaulio taurės varžybas, irkluodamas keturvietę baidarę su I.Navakausku, Edvinu Ramanausku ir Aurimu Lanku, neolimpinėje 200 m distancijoje tapo nugalėtoju, o 2017-aisiais debiutavo pasaulio suaugusiųjų čempionate ir buvo vienuoliktas. Už dopingo vartojimą diskvalifikavus Vengrijos sportininką Artūras pakilo laipteliu aukštyrų ir tapo dešimtas. Per Europos čempionatą irgi pasistūmėjo vienu laipteliu – finale finišavo septintasis, bet galutinėje įskaitoje buvo šeštas.

Pasak R.Petrukaneco, jo auklėtinis smarkiai tobulėja: 2015 m. per pasaulio jaunimo iki 23 m. čempionatą Artūras buvo 23-ias, po metų aštuntas, o 2017 m. – antras. Tai greitas ir staigus, didele jėga pasižymintis sportininkas. „Jis moka suvaldyti visus šiuos savo talentus, o tai labai svarbu“, – atkreipia dėmesį treneris.

Šiemet Artūro dar lauks pasaulio ir Europos jaunimo iki 23 m. čempionatai. Jeigu per Lietuvos čempionatą liepos pabaigoje jam pavyks aplenkėti visus varžovus, rugpjūčio mėnesį dalyvaus ir pasaulio suaugusiųjų čempionate Portugalijoje. Šiose varžybose pagrindinis jo tikslas būtų kovoti dėl kuo aukštesnės vietos, vien patekimas į finalą jo nelabai tenkintų. Pasaulio taurės kitų etapų varžybose Lietuvos irkluotojai šiemet daugiau nedalyvaus, nes labai suspaustas varžybų kalendorius.

VYNUOGYNUOSE STIPRINA JĖGAS

Laisvalaikiu Artūras mėgsta pasižiūrėti gerą kino

Alfredo Piazzi/nuotr.

filimą, nuvažiuoti prie ežero išsimaudyti, o per atostogas su broliu keliauja prie jūros, aplanko savo motiną, gyvenančią Visagine (tėvas 2005-aisiais nuskendo Baltijos jūroje ties Klaipėda, kur vykdavo padirbėti), skrenda pas savo draugę.

Nuo vienuoliktos klasės Artūras penkiskart buvo nuvažiavęs padirbėti į Šveicariją, kur visą mėnesį dirbdavo vynuogynė. Su broliu Vitalijumi ir sportinę karjerą jau baigusių Jevgenijumi Miasniankinu vyksta į tas pačias vietas, kuriose kitados vynuogynuose dirbo ir Einius Petkus, Mindaugas Griškonis, Saulius Ritteris.

„Kai iš sporto nieko neužsidirbdavau, reikėjo iš kažko gyventi ir maitintis. Dar prieš metus gaudavau vos 200 eurų per mėnesį. Šiemet jau gerokai lengviau, kišenės ne tokios tuščios. Bet pinigų reikia taupyti, nes noriu nusipirkti butą“, – sako Artūras, kuriam patinka nuvažiuoti į Šveicariją, pakeisti aplinką ir padirbėti.

Pirmus metus iki soties prisivalgydavo vynuogių, bet vėliau jos atsibodo. „Vynuoges nešioti nėra sunku, gaunu gerą fizinį krūvį, galva pailsi nuo mokslų ir įvairiausių bėdų. Tačiau visą dieną ant kojų. Negali pailsėti, prisėsti ar prigulti – vis vaikštai ir vaikštai. Savaitgaliais stengiamės pakeliauti po Šveicariją, susipažįstame su miestais, žavimės gamta. Šveicarijoje per mėnesį užsidirbu 2,5–3 tūkst. eurų“, – atskleidžia Artūras.

Treneris R.Petrukanecas priduria, kad jo auklėtinis eina čempionų pėdomis, nes tos vietos Šveicarijoje irkluotojams buvo sėkmingos, jie tapo olimpinį žaidynių medalininkais, pasaulio ir Europos čempionais.

”

MUMS SVARBIAUSIA – IŠLAIKYTI ŠIĄ STIPRIĄ Baidarininkų komandą ir tegul nugalė geriausias. Konkurencingumas duoda gerų rezultatų.

ROMUALDAS PETRUKANECAS

INSTINKTAS PATAIKYTI ATVEDĖ Į GOLFĄ

LIETUVOS GOLFO FEDERACIJOS (LGF) PREZIDENTUI ČESLAVUI OKINČICUI GOLFĄ PADĖJO ATRASTI VAIKYSTĖJE PAMĖGTAS LEDO RITULYS, MAT ŠIOS DVI SPORTO ŠAKOS JAM PASIRODĖ TURINČIOS SĄLYČIO TAŠKŲ. TAPĖS LGF VAIRININKU JIS TROKŠTA SUGRIAUTI MITUS, ATSKLEISTI ŠIO ŽAIDIMO ŽAVESĮ IR PADARYTI TAIP, KAD GOLFAS ATSIDURTŲ ARČIAU ŽMONIŲ.

INGA JARMALAITĖ

LGF nuotr.

R.Juozaiti (dešinėje) Lietuvos golfo federacijos prezidento poste pakeitė Č.Okinčas

Nepriklausomybės Akto signataro, ambasadoriaus, bajoro, Vilniaus universiteto tarybos nario, advokato Česlavo Okinčio pažintis su sportu prasidėjo nuo futbolo, į kurį, kaip ir į ledo ritulį, vaikystėje jį įtraukė vyresnieji broliai. Šių sporto šakų pašnekovas nepamiršo ir dabar, kaip pats sako, iš profesionalaus žaidėjo tapo profesionaliu sirgaliu.

Ką reiškia būti profesionaliu sirgaliu? Ogi nepraleisti įdomių rungtynių, dėti visas pastangas ir sudalyvauti aukščiausio lygio turnyruose, atrasti galimybių nuvykti, tarkime, į Europos ar pasaulio futbolo čempionatą. Pastaroji profesionalaus sirgaliaus Č.Okinčio išvyka – šią gegužę į Kijevą, kuriam buvo žaidžiamas UEFA Čempionų lygos finalas.

Koks buvo jūsų kelias nuo futbolo, ledo ritulio iki golfo?

Sporto mūsų šeimoje buvo daug. Ir futbolo, ir ledo ritulio išmokau iš vyresniųjų brolių. Mano futbolas prasidėjo nuo Lietuvos kiemų pirmenybių – anks-

čiau vyko ir tokios varžybos. Mūsų komanda iš Naujosios Vilnios ne kartą tapo Lietuvos čempione. Po to, kai tose pirmenybėse buvau pastebėtas, lankiau Vilniaus „Žalgirio“ futbolo mokyklą. Žaidžiau Lietuvos jaunimo rinktinėje, Lietuvos pirmenybėse, Lietuvos aukštųjų mokyklų pirmenybėse. Futbolo buvo daug, bet šalia dar buvo ir ledo ritulys. Čia irgi teko žaisti Lietuvos pirmenybėse, o su Elektrėnų „Energija“ – ir buvusios SSRS čempionate. Futbolas ir ledo ritulys mane lydėjo visą jaunystę.

Kai Lietuvoje atsirado golfas, man pasirodė, kad ledo ritulys ir golfas turi tam tikrų sąlyčio taškų. Ir vienu, ir kitu labai svarbūs kūno judesiai, taiklūs metimai arba smūgiai, jeigu kalbėsime apie golfą, ir aš stengiausi visą savo ledo ritulio aikštėje įgytą patirtį panaudoti golfo laukuose. Aišku, yra ir daug skirtumų. Ledo ritulys – labai greitas žaidimas, o golfas reikalauja pasvėrimo, labai aukštos vidinės kultūros, pagarbos mažam kamuoliukui ir visų pirma įspūdingos kovos su savimi, kad galėtum atlikti

”

MOKYTIS ŽAISTI GOLFĄ REIKIA VISĄ GYVENIMĄ. TUO JIS IR ŽAVUS, KAD GOLFĄ ŽAIDŽIA IR JAUNAS, IR SENAS. ČIA NĖRA TOKIO LYGIO, KURĮ PASIEKĖS GALI PASAKYTI, KAD JAU VISKĄ MOKI.

tikslų ir taisyklingą smūgį, o kai nepavyksta – nepalūžti ir dar daugiau treniruotis.

Kokie santykiai išliko su futbolu?

Lietuvos futbolas man visada rūpėjo, todėl labai liūdna, kad mūsų futbolo rinktinė tarp visų pasaulio šalių yra antrame šimtuose. Prieš keletą metų pavyko pakeisti šalies Futbolo federacijos vadovybę ir aš didžiuojuosi tuo, kad dalyvavau šiame procese. Dabar, kai į futbolą įsitraukė buvę Lietuvos rinktinės žaidėjai, mes laukiame teigiamų permainų ir gerų mūsų futbolininkų rezultatų. Bet geriems rezultatams pasiekti federacijos vadovų pakeisti neužtenka, tam būtina sukurti gerai veikiančią struktūrą. O tas faktas, kad sostinėje neturime reprezentacinio stadiono, yra mūsų valstybės kompromitacija.

Aišku, mes turime krepšinį, kurį pagrįstai dieviname, bet politiniu požiūriu futbolas pasaulyje yra sportas numeris vienas. Todėl neprarasdami tempo turime toliau puoselėti krepšinį, bet nepamiršti ir futbolo. Kad tai įvyktų, reikia kuo daugiau profesionalių futbolo trenerių, kurie dirbtų su vaikais. Kitas dalykas – infrastruktūra. Manau, kiekviename mieste turėtų atsirasti po stadioną. Ir trečia – labai svarbu sukurti valstybinę futbolo plėtros iš pagrindų programą. Tada valstybė kartu su šalies Futbolo federacija ir žinomais šios srities specialistais ja remdamasi galėtų siekti, kad po dešimties metų Lietuvos rinktinė nebebūtų antrame šimtuose, o mažų mažiausia pirmame trisdešimtuose. Matome, kad tokios mažos šalys, kaip Islandija ar Airija, sugeba žaisti Europos ir net pasaulio pirmenybėse. Lietuviai, kurie per amžius traktuojami kaip kovingi žmonės, pajėgūs pakelti futbolo meistriskumą. Lietuvoje viskas įmanoma, bet tam reikalingas noras, sutarimas ir bendra valstybės politika.

Pasukote į golfą – vadinasi, instinktas mušti ir pataikyti niekur nedingo?

Viena iš priežasčių, kodėl golfas toks žavus, – jis turi daugybę sąsajų su įvairiomis sporto šakomis. Golfe ypač svarbu tikslumas, susikaupimas, būsimų žingsnių numatymas. Turimi įgūdžiai suteikia daugiau pasitikėjimo savo jėgomis ir padeda derinti kūno judesius mušant golfo kamuoliuką.

Neseniai tapote Lietuvos golfo federacijos prezidentu. Kokias užduotis sau keliate?

Viena svarbiausių užduočių – populiarinti golfą Lietuvoje. Dėl to bendradarbiaudami su savivaldybėmis, pritraukdami Europos Sąjungos ir privačių rėmėjų lėšų sieksime, kad aktyviau būtų įrengiami nauji golfo treniruočių aikštynai miestų teritorijose. Kitas svarbus aspektas – reikia kelti Lietuvoje rengiamų tarptautinių varžybų lygį. Žinoma, tęsime ir jau vykdomus sėkmingus projektus, tokius kaip Lietuvos mokyklų mažojo golfo čempionatas, Lietuvos nacionalinė golfo diena, bet kartu ieškosime naujų galimybių plėtoti ir puoselėti golfą Lietuvoje, pasitelkdami kitų šalių gerąją praktiką. Tęsime esamus santykius su kaimyninėmis golfo federacijomis, kursime naujus.

Kokia golfo, gana jauno sporto mūsų šalyje, padėtis ir ko labiausiai trūksta, kad jis dar labiau išpopuliarėtų?

Džiugu, kad žaidėjų kasmet daugėja, bet norėtusi daugiau aktyvumo ir savivaldybių, valstybės vadovų pripažinimo. Žaisdami golfą gyventojai tampa sveikesni, mažiau serga, ilgiau gyvena. Siekiame informuoti vi-

Geriausias 2017 m. Lietuvos golfo žaidėjas J.Budrikis

D.Gudzinevičiūtė

suomenę, žiniasklaidą bei valdininkus apie golfo naudą valstybės ekonomikai ir gyventojų sveikatai. Tikiu, kad tinkamai pateikę informaciją sudarysime sąlygas gausesniam gyventojų būriui atrasti priėjimą prie šio sporto.

Šiuo metu svarbiausias iššūkis – prieinamumas. Jaunuoliams ir suaugusiems lengvai pasiekiamų treniruočių aikštelių atsiradimas viešose miestų zonose, treniruočių aikštynų įrengimas miestų ir rajonų teritorijose – toks yra raktas į sėkmę. Taip pat labai svarbu supažindinti jaunimą su šia įdomia, dinamiška sporto šaka, kad jie turėtų galimybę išbandyti golfą savo mokyklose. Mano šūkis – golfas privalo būti arčiau žmonių.

Kokių tendencijų atskleidė neseniai vykusį Lietuvos nacionalinę golfo dieną?

Kaip ir tikėjomės, susidomėjimas Lietuvos nacionaline golfo diena buvo didžiulis. Išbandyti golfą į Lietuvos aikštynus atvyko keli šimtai smalsuolių. Svarbu paminėti, kad sulaukėme įvairaus amžiaus žmonių – ir darželinukų, ir paauglių, ir vyresnių. Tai džiugina. Vadinasi, ir Lietuvoje žmonės jau pradeda suprasti naudą, kurios galima gauti iš golfo. Tereikia sudaryti tinkamas sąlygas ir net neabejoju, kad golfas pražys ir įleis gilius šaknis Lietuvoje, kaip tai yra padaręs kitose mūsų žemyno valstybėse.

Mitas ar ne, kad golfas – turtingųjų žaidimas?

Mitas. Iki pat praėjusio amžiaus dešimtojo dešimtmečio lietuviai tiesiog neturėjo kur žaisti, o tie, kurie galėjo pasigirti žaidę golfą, dažniausia

TURNYRAS

TRADICIJA

Liepos 28 d. Sostinių golfo klube vyks tradicinis jau penktasis golfo turnyras LTOK prezidentės taurėi laimėti. Jis pradėtas rengti nuo 2014 m., kai golfas buvo grąžintas į olimpiinių žaidynių programą (kaip žinoma, golfas buvo žaidžiamas 1900 ir 1904 m. vasaros žaidynėse, bet vėliau 112 metų golfo žaidėjai olimpiadose nedalyvavo – iki pat 2016 m. Rio de Žaneiro žaidynių).

LTOK prezidentės taurės turnyre varžosi ir patyrę golfo meistrai, ir naujokai. Pernaį vykusiame turnyre buvo pasiektas naujas Sostinių golfo aikštyno ir visos šalies golfo mėgėjų rekordas. Jo autorius – geriausias 2015 ir 2016 m. Lietuvos golfo žaidėjas Gediminas Markevičius, kuris sužaidė 67 smūgiais (minus 4 smūgiai nuo aikštyno PAR).

G.Markevičius

Lietuvos komanda su iškovotu „European Team Shield Championship 2017“ trofėjumi (iš kairės): M.Vaičius, D.Puodžiukynas, J.Budrikis, G.Markevičius

”
**DŽIUGU, KAD
 ŽAIDĖJŲ KASMET
 DAUGĖJA, BET
 NORĖTŪSI
 DAUGIAU
 AKTYVUMO IR
 SAVIVALDYBIŲ,
 VALSTYBĖS
 VADOVŲ
 PRIPAŽINIMO.
 ŽAISDAMI GOLFĄ
 GYVENTOJAI
 TAMPA SVEIKESNI,
 MAŽIAU SERGA,
 ILGIAU GYVENA.**

būdavo verslininkai ar įtakingesni žmonės, turėję galimybę išvykti į užsienį ir ten jį išbandyti. Tai viena priežasčių, formavusių nuomonę, esą šį sportą propaguoja tik turtingieji. Tačiau atsiradus pirmiesiems golfo aikštynams Lietuvoje radosi galimybė visiems tautiečiams išbandyti šią sporto šaką. O tie, kurie pabando, griaua visus stereotipus apie golfą kaip turtingųjų žaidimą. Šiandien aktyviai žaisti golfą vasaros metu kainuoja panašiai tiek, kiek atsieina sporto klubo narystė.

Nuo kada reikėtų pradėti žaisti golfą?

Golfą reikia pradėti žaisti kuo jaunesniems. Šešeri septyneri metai – geriausias metas tą daryti, nes kūnas dar labai lankstus, lengva perprasti ir išmokti daugybę smūgių, pakartojimų, kurių reikia golfo žaidėjui. Galime pasidžiaugti, kad Lietuvoje jau užaugo perspektyvaus jaunimo, pradėjusio golfą žaisti nuo mažumės. Tą rodo pernai Lietuvos komandos, kurią sudarė Juozapas Budrikis, Mindaugas Vaičius, Donatas Puodžiukynas ir Gediminas Markevičius, laimėtas Europos golfo asociacijos organizuojamas „European Team Shield Championship 2017“ golfo čempionatas, kuriame dalyvavome pirmą kartą. Turime gražaus, žavaus, techniškai gerai pasirėngusio jaunimo. Belieka palinkėti, kad jie nenustotų treniruotis ir suprastų, jog turi visas galimybes atstovauti Lietuvai įvairiose tarptautinėse varžybose.

Golfas – ne tik labai gražus sportas. Jis reikalauja daug pozityvių žmogaus savybių, susikaupimo, disciplinos, pagarbos kamuoliukui, jis ugdo kantrybę, nes meistriškumui pasiekti reikia labai daug

dirbti. Visos šios savybės ir ypač kantrybė šiandieniam jaunam žmogui – didelė vertybė.

Ar golfui vėl tapus olimpine sporto šaka pajutote didesnę susidomėjimą, pagyvėjimą?

Be abejo, pajutome didesnę susidomėjimą ir kartu įsižiebė viltis, kad galbūt atsiras vienas kitas Lietuvos atstovas, kuris sugebės įsilieti į geriausių pasaulio golfo žaidėjų gretas ir kovoti dėl olimpinių medalių. Mums labai svarbu, kad būtų kuo daugiau profesionalių golfo žaidėjų, kiltų jų meistriškumas ir Lietuva kuo greičiau turėtų savo atstovų olimpinėse žaidynėse. Šiuo metu turime tik du profesionalius golfo žaidėjus. Malonu stebėti, kaip jie dirba ir treniruojasi. Ne mažiau smagu, kad jie atranda laiko bei galimybių perteikti savo žinias jaunimui.

Kiek reikia laiko norint išmokti žaisti golfą?

Mokytis žaisti golfą reikia visą gyvenimą. Tuo jis ir žavus, kad golfą žaidžia ir jaunas, ir senas. Čia nėra tokio lygio, kurį pasiekęs gali pasakyti, kad jau viską moki. Svarbu nuosekliai treniruotis, žaisti ir dalyvauti turnyruose, kurie prideda pasitikėjimo ir leidžia kelti meistriškumą.

Ne viena didesnė įmonė ar organizacija rengia savo golfo turnyrus. Štai liepos 28 d. bus surengtas ir tradicinis turnyras LTOK prezidentės taurei laimėti. Ar įmonėms rengti tokius turnyrus tampa prestižo reikalu?

Mums labai svarbu, kad vyksta turnyras LTOK prezidentės taurei laimėti. Tai papildomai pabrėžia, kad golfas yra svarbus ir kad jis yra olimpinė sporto šaka. Kaip LGF vadovas norėčiau pasidžiaugti, kad Lietuvos golfo federacija labai sėkmingai bendradarbiauja su Lietuvos tautiniu olimpinio komitetu ir jo prezidentė Daina Gudžinevičiūtė. Mes aktyviai prisidedame prie LTOK iniciatyvų, pavyzdžiui, dalyvaujame Olimpinės dienos šventėse, kurios vyksta įvairiuose Lietuvos miestuose.

Golfo turnyrus organizuoja įvairios institucijos, privačios įmonės, nes turbūt mato, kad tai viliojanti ateities sporto šaka, o investuoti į golfą – naudinga.

Turbūt esate vienintelis toks tituluotas sporto šakos federacijos vadovas. Ką jums pačiam gyvenime davė sportas?

Visi šie titulai – Nepriklausomybės Akto signataro, ambasadoriaus, bajoro, Vilniaus universiteto tarybos nario, advokato – man labai svarbūs. Kovoti dėl Lietuvos nepriklausomybės – man tai dovana. Aš niekada neabejojau, kad Lietuva taps laisva ir demokratiška valstybė. Bet dabar, nuo Sąjūdžio praėjus 30 metų, pastebiu, kad per mažai džiaugiamės, per mažai kalbame, kiek daug Lietuva pasiekė. Visose srityse. Reikėtų mažiau ieškoti blogybių, dažniau atsisukti ir pažūrėti, kur buvome prieš 30 metų ir kur esame dabar.

Man, kaip ambasadoriui, atstovauti Lietuvai užsienyje – didelė garbė, aukščiausias valstybės įvertinimas. Bajoras – tai Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės tąša. Būti lenku bajoru ir Lietuvos piliečiu – tai istorinės kategorijos, kurios savaime yra didybė. Kaip VU tarybos narys jaučiu pareigą rūpintis seniausią Lietuvos Alma Mater. Esu advokatas, nes visada stengiausi padėti žmogui. Man smagu, kai žmonės šypsosi gavę tinkamą pagalbą sudėtingu gyvenimo momentu. Be sporto turbūt neturėčiau visų šių būtinų savybių – veržlumo, pasitikėjimo savo jėgomis, vidinės kultūros. Todėl sportas man davė viską. ■

NUO PASIRINKIMO RAIBO AKYS

BIRŽELIO 2 D. PANEVĖŽYJE VYKUSIOS OLIMPINĖS DIENOS ORGANIZATORIAI SIŪLĖ IŠBANDYTI 83 SKIRTINGAS RUNGTTIS AR SU OLIMPIZMU SUSIJUSIAS VEIKLAS. PUKUS ORAS, ĮDOMŪS RENGINIAI SUTRAUKĖ PER 28 TŪKST. PANEVĖŽIEČIŲ IR MIESTO SVEČIŲ.

GEDAS SAROČKA, MARYTĖ MARCINKEVIČIŪTĖ, ALGIS BALSYS, PATRICIJA BABRAUSKAITĖ

Nuo įvykių įvairovės raibo akys, o karštą vasaros pradžios dieną, išbandžius keletą gyvenime tik iš tolo matytų rungtių, žliaugė prakaitas. Gerai, kad greta buvo ir vandens telkinys, kuriame vieni kovojo dėl prizų, kiti tik delnus merkė ir jais drėkino išrasojusią kaktą, o treči, kaip, pavyzdžiui, žiemos olimpinė žaidynių dalyvis biatlonininkas Tomas Kaukėnas, pirmą kartą slides iškeitęs į baidarę, jos nesuvaldė lyg įnoringo žirgo, apvirto ir išsimaudė...

ATIDARYMO IŠKILMĖS

Šventė prasidėjo tradicine olimpinio deglo nešimo ir aukuro įžiebimo ceremonija. Deglą Panevėžio gatvėmis nešė miesto sporto legendos, olimpiečiai Vitalijus Karpačiauskas, Darius Grigalionis, Justinas Kinderis, Vidmantas Urbonas, Pavelas Fedorenka ir kiti. Prie pagrindinės scenos jį iš treko dviratinkės Simonos Krupeckaitės perėmė LTOK prezidentė Daina Gudžinevičiūtė, o olimpinį aukurą įžiebė

renginio globėjas premjeras Saulius Skvernelis.

„Sportas vienija, lietuviai myli sportą įvairiomis prasmėmis. Vieni patys sportuoja, kiti žiūri, dalyvauja, palaiko. Norėčiau palinkėti, kad tokia puikiai tradicija tapusi Olimpinių dienų ir toliau būtų visus Lietuvos žmones vienijanti šventė“, – linkėjo S.Skvernelis.

Renginio vedėjas Vaidas Leliūga perskaitė prezidentės Dalios Grybauskaitės sveikinimą Lietuvos mokyklų žaidynių finalinių varžybų bei Olimpinių dienų dalyviams.

„Džiugu, kad Lietuvos valstybės atkūrimo šimtmečio metais Olimpinei dienai švęsti buvo pasirinktas mūsų miestas. Fantastiškas oras, daugybė rungtių, kurias visi galėsite išbandyti, gražūs žmonės ir puiki nuotaika. Drąsiai šiandien galime Panevėžį vadinti Lietuvos sporto sostine“, – sakė Panevėžio

”

**NORĖČIAU
PALINKĖTI, KAD
TOKIA PUKIA
TRADICIJA TAPUSI
OLIMPINĖ DIENA IR
TOLIAU BŪTŲ VISUS
LIETUVOS ŽMONES
VIENIJANTI ŠVENTĖ.**

SAULIUS SKVERNELIS

”

APLANKIAU DAUG PALAPINIŲ, KURIOSE FEDERACIJOS PRISTATĖ SAVO SPORTO ŠAKAS. PRIE KIEKVIENOS NORĖJOSI ILGIAU STABTELĖTI IR PASIŽIŪRĖTI. PANEVĖŽIEČIAMS VISKAS BUVO ĮDOMU IR PATRAUKLU.

SIMONA KRUPECKAITĖ

1. Vaikų myliukės bėgimas
2. Deglą neša S.Krupeckaitė
3. Olimpinės dienos pradžią paskelbė premjeras S.Skvernelis, Panevėžio meras R.M.Račkauskas ir LTOK prezidentė D.Gudzinevičiūtė
4. Masinė „Impuls“ mankšta

meras Rytis Mykolas Račkauskas, pats išbandęs ne vieną rungtį.

Olimpinėje dienoje savo sporto šakas pristatė per 40 sporto federacijų, buvo net 83 skirtingos rungtys ar su olimpizmu susijusios veiklos. Aktyviai dalyvavo ir negalią turintys sportininkai. Beje, rankos taiklumą premjeras S.Skvernelis krepšinio aikštelėje išbandė sėdėdamas neįgaliojo vežimėlyje. Visi norintieji galėjo pamušinėti tinklinio kamuolį sėdėdami, pajusti, kaip stalo tenisą žaidžia neregiai. Net japonai iš Hiracukos miesto, su kuriuo bendradarbiauja LTOK, turėjo savo palapinę. Greta Lietuvos olimpinės kolekcininkų asociacijos narių. Dėl šios kaimynystės būta ir linksmų pokalbių. Kai kolekcininkai vieno šventės dalyvio paklausė, kur vyko Sidnėjaus olimpinės žaidynės, tas nedvejodamas atsakė, kad Japonijoje...

4

Šventės dalyviai už įveiktas rungtis rinko taškus, kuriuos dienos pabaigoje išmainė į organizatorių bei rėmėjų prizus, suvenyrus, medalius.

Sportininkai lenktyniavo 5 ir 10 km bėgimo, „Affidea“ atviro vandens plaukimo, irklenčių varžybose. Vyko tarptautinės „CrossFit“ ir „LTeam“ 3x3 krepšinio finalo varžybos.

„Džiaugiamės, kad su Olimpine diena keliaujame per Lietuvą. Šiandien mes atvažiuojame į Panevėžį. Dėkojame savivaldybei ir merui, kuris palaiko šią šventę ir supranta, kokia ji svarbi miestui. Tad švęskime sporto šventę“, – ragino LTOK prezidentė D.Gudzinevičiūtė.

Šimtai žmonių dalyvavo tradicine tapusioje masinėje „Impuls“ mankštoje. Jau penktus metus Olimpinė diena rengiama vis kitame Lietuvos mieste. Iš Vilniaus ji keliavo į Kauną, Šiaulius, Alytų. Praėjusiais metais Alytuje buvo sulaukta rekordiška daug dalyvių – apie 25 tūkst. Dabar jau žinome, kad Panevėžys šį rekordą pagerino!

BĖGIMAI

Visais laikais pagrindiniai Olimpinės dienos akcentai buvo ir yra bėgimai. Visų pirma tai olimpinė mylia (1988 metrai), populiarios ir 5 bei 10 km nuotolio lenktynės. Įdomu, kad bėgimo varžybas laimėjo garsūs Lietuvos penkiakovininkai: 5 km distancijoje nugalėjo Justinas Kinderis ir Ieva Serapinaitė, o 10 km greičiausiai įveikė Gintarė Venčkauskaitė-Juškienė. Objektivumo dėlei reikia pasakyti, kad geriausi lengvaatlečiai kitą dieną dalyvavo savo varžybose Utenoje.

5 km trasoje 17 min. 12 sek. sugaišęs J.Kinderis po finišo sakė, kad gausus dalyvių būrys ir šventinė nuotaika kėlė jaudulį kaip prieš svarbų startą: „Kai prisiseigi dalyvio numerį, o treneris laiko chronometrą rankose, įtampa gali būti ir didesnė nei įprastai varžybose. Adrenalinas susikaupia ir tikrai daro savo.“

Antras 5 km nuotolį įveikė Danielius Bondorovas (17:48 min.), trečias – Justinas Križinauskas (18:10 min.).

Tarp moterų 5 km bėgimo varžybas užtikrintai laimėjusi I.Serapinaitė džiaugėsi šventine Olimpinės dienos atmosfera: „Seniai dalyvavau tokiose varžybose, todėl jaučiau jaudulį ir azartą. Nauji žmonės, nematyti veidai, todėl nežinau, kokios bus konkurentės. Tikslas buvo laikytis su tomis nematytomis merginomis ir jas aplenkti“, – savo strategiją atskleidė laimėtoja.

Daugiau nei minute nuo lyderės atsilikusi Eglė Sakalaitė finišavo antra, trečią vietą užėmė Beatričė Vinciūnaitė.

Vyrų 10 km bėgimą laimėjo Mindaugas Viršilas (35:22 min.), antrą vietą užėmė Faustas Marcinkevičius (38:19 min.), trečią – triatlonininkas Titas Pumputis (39:07 min.). Tarp moterų nugalėjo penkiakovininkė G.Venčkauskaitė-Juškienė, kuri trasą įveikė per 40 min. 45 sek. Antra atbėgo Lina Kiriliuk (41:02 min.), trečia – Gitana Akmanavičiūtė (42:30 min.).

5 ir 10 km distancijose lenktyniavo beveik 700 dalyvių. Bėgdami rikiuotėje draugiškai 5 km trasą įveikė beveik 500 Lietuvos husarų. Jiems atiteko gausiausiai bėgimuose dalyvavusios komandos prizas.

Pirmieji prie 500 m starto linijos stoji patys mažiausi sportininkai: vaikų bėgime didesnieji nuotolį įveikė patys, o mažiausieji – su tėvelių pagalba, kai kurie vežimėliuose ar ant rankų. Visi buvo apdovanojami medaliais. O mažųjų bėgimo startą davė pats premjeras.

Olimpinės dienos bėgimo rungtyse startavo ne vienas garsus Lietuvos sportininkas. Trasą įveikė olimpietis gimnastas Rokas Guščinas ir kiokušin karatė Europos čempionė Rūta Brazdžionytė, maratonininkė olimpietė Diana Lobačevskė, aktorius Marius Jampolskis, keli Seimo nariai, kiti žinomi žmonės. Darniai bėgo LTOK komanda: olimpinė čempionė Vida Vencienė, LTOK vykdomojo komiteto narė Agnė Vanagienė, užsienio ryšių direktorė Vaida Masalskytė, olimpinio sporto direktorius Einius Petkus, jo pavaduotojas Kazys Steponavičius, LTOK patarėjas Algimantas Gudiškis.

KREPŠININKAMS – ČEMPIONŲ ŽIEDAI

Pirmą kartą vykusiose „LTeam“ 3x3 krepšinio varžybose, surengtose Panevėžio centre prie legendinio režisieriaus Juozo Miltinio paminklo įrengtoje aikštelėje, triumfavo „Konfeti“ komanda, kurioje žaidė Justinas Jogminas iš Naujosios Akmenės, kaunietis Mintautas Bulanovas, šilutiškis Justas Nausėdas ir raseiniškis Evaldas Džiaugys. Jie lemiamose rung-

”
TAI YPAČ GRAŽI ŠVENTĖ, KURIOS PRINCIPAS – OLIMPINIS. BUVO SMAGU IR PATIEMS DALYVAUTI, IR PAŽIŪRĖTI, KAIP RUNGTYNIAUJA KITI.

IRENA PERMINIENĖ

7

5. LTOK ir Seimo nario Ž.Pavilionio komandos prieš olimpinės mylios startą
6. 5 km bėgimo nugalėtojai J.Kinderis ir I.Serapinaitė
7. Gausiausia bėgikų komanda
8. Krepšinio čempionai
9. Atkakli kova

8

9

REKORDAI

MASIŠKUMAS

Nemokamas „LTeam“ dalyvio paso rungtis išbandė 14 tūkst. sporto gerbėjų. Bėgimo, irklėnčių, „Affidea“ plaukimo, „LTeam“ 3x3 krepšinio, dviračių ir paspirtukų varžybose dalyvavo dar 3,5 tūkst. žmonių. Partnerių taurės turnyre aktyviai rungėsi 150 žmonių, Lietuvos mokyklų žaidynių finale kovojo 500 moksleivių. Pasak organizatorių, sportuojančius šeimos narius ir draugus palaikė apie 10 tūkst. žmonių.

tynėse 17:9 nugalėjo „Kauno“ ekipą su jaunimo olimpinio čempionu Justu Vazaliu, Prienų-Birštono „Vytauto“ krepšininku Edvinu Šeškumi, Karoliu Šaruku ir Martynu Pacevičiumi iš Jonavos klubo. Beje, ketvirtfinalyje būsimi čempionai įveikė didžiausią FIBA 3x3 reitingą šiame turnyre turėjusią „R2D2“ komandą iš Rusijos.

Nugalėtojų džiaugsmas buvo begalinis, su pergale juos sveikino draugai, artimieji, sporto aistringieji. Nugalėtojams įteikti čempionų žiedai ir kelialapis į Italijoje liepos 14–15 d. vyksiantį „Lignano Challenger“ turnyrą.

„Mums šaltas dušas buvo pirmosios rungtynės, kurias pralaimėjome. Bet nesutrikome, susiėmėme ir toliau rungtyniavome pergalingai. Geriausiai sužaidėme lemiamas rungtynes – sėkmingai pavyko atlikti visus derinius, privertėme varžovus klysti“, – po paskutinių rungtynių įspūdžiais dalijosi J.Jogminas, studijuojantis Kauno technologijos universitete.

Vienintelė Panevėžio miesto komanda „Adorma – roletai jums“ (Darius Griškėnas, Rimantas Daunys, Žygimantas Šimonis, Mantas Vaznonis) pusfinalyje nusileido „Kauno“ krepšininkams ir finaliniame etape liko ketvirtai. Trečią vietą užėmė VDU kvartetas, kuris buvo rezultatyviausias turnyre ir per rungtynes vidutiniškai pelnydavo po 15,8 taško. VDU ekipoje žaidė Rokas Stankevičius, Lukas Grabauskas, Aurimas Urbonas ir Marijus Užupis. Tai Lietuvos studentų krepšinio 3x3 rinktinė, kuri liepos 15–28 d. gins mūsų šalies garbę Portugalijos Koimbros mieste vyksiančiose Europos universitetų sporto žaidynėse.

„LTeam“ 3x3 finale kovėsi 12 komandų, kurios teisė čia žaisti pelnė įveikusios atrankos etapus Šiauliuose, Klaipėdoje, Kaune ir Vilniuje. Iš viso turnyre dalyvavo per 50 komandų.

LENKŲ PERGALĖ

Visą dieną varžėsi stipriausi „CrossFit“ sporto atstovai iš Lietuvos, Latvijos, Lenkijos, Ukrainos ir Norvegijos. Pirmą kartą Lietuvoje surengtose tokiose tarptautinėse varžybose triumfavo Lenkijos „CrossFit Bialystok“ komanda (Patricija Horodnyska, Darija Twardowska, Pawelas Kozakas ir Damianas Truchelis).

„Nugalėtojai yra profesionalai, iš to gyvena, tad natūralu, kad jų pranašumas – didelis“, – nesistebėjo vienas „CrossFit“ varžybų organizatorių, žinomas buruiotojas, olimpietis Rokas Milevičius.

„CrossFit“ – universalus sportas, turintis sunkiosios ir lengvosios atletikos, gimnastikos ir net galiūnų sporto elementų. Šio sporto žavesys – netikėtumas. Nė vienas dalyvis iki varžybų starto nežino, kokias rungtis teks įveikti. Sportininkai varžėsi ištisą dieną kepinant karščiai – nuo 9 iki 15 val.

Pirmiausia jiems reikėjo parodyti savo išsvermę plaukimo ir bėgimo rungtyje. Vėliau sportininkai darė pritūpimus su vis didėjančiu svoriu. Pavyzdžiui, moterims reikėjo su 75 kg svoriu per 8 min. padaryti 8 pritūpimus, vyrams – su 130 kg svoriu.

Antroje rungtyje sportininkai poroje turėjo rauti štangą ir kilnoti kojas ant skersinio su svoriais. Pasak organizatoriaus, sunkiausias išbandymas buvo kirmėlės rungtis – čia reikėjo sportininkams dirbti sinchroniškai.

10

„Norime supažindinti Lietuvą su sparčiai pasaulyje populiarėjančia sporto šaka. Tikslas, kad kuo daugiau žmonių galėtų pamatyti šį sportą. Lietuva nėra tik krepšinio šalis. Yra daug labai įdomių sporto šakų“, – pasakojo R.Milevičius.

Lietuvos komandos atitinkamai užėmė ketvirtą ir penktą vietą. 17 taškų surinkęs lietuvių ketvertas iš „VS-Fitness“, pasivadinęs „21-15-9“, liko ketvirtas (Indrė Didžklapytė, Kęstutis Žukas, Martynas Knyzelis ir Raminta Stonkutė). Penktą vietą užėmė kita Lietuvos ekipa „Atsipūtė“ iš „Amber CrossFit“ (Rima Budvytytė, Paulius Brilinga, Justina Rybakovaitė ir Edgaras Krasavėvas).

TINKAMIAUSIAS ŽODIS – „SUPER“

S.Krupeckaitė, su garsiais Panevėžio sportininkais nešusi olimpinį deglį, liko sužavėta tuo, kas vyko jos mieste. „Super, nuostabu. Praėjusiais metais su visa šeima dalyvavau Olimpinėje dienoje Alytuje ir ji paliko didžiulį įspūdį. Šiomet, atrodo, viskas vyko dar įdomiau, masiškiau ir gražiau. Aplankiau daug palapinių, kuriose federacijos pristatė savo sporto šakas. Prie kiekvienos norėjosi ilgiau stabtelėti ir pasižiūrėti. Panevėžiečiams viskas buvo įdomu ir patrauklu. Esu tikra, kad ne vienas dar labiau susidomės sportu“, – neabejojo pasaulio ir Europos čempionė.

Kaip ir praėjusiais metais, Olimpinėje dienoje ji dalyvavo su savo vyrais – Lietuvos dviračių treko rinktinės sprinto vyr. treneriu Dmitrijumi Leopoldu, kuris tą pačią dieną buvo grįžęs iš tarptautinių varžybų Maskvoje, ir sūneliu Maksimilianu.

Pati pirmoji rungtis, kurioje jie išbandė jėgas, – dviračių lenktynės. Visi gavo po medalį, kuriuo ypač džiaugėsi Maksimilianas, jau sparčiai minantis dviračio pedalus.

„Norėjosi dalyvauti daug kur. Lipti siena, paplaukioti laiveliu, pabandyti kimbokšą. Akimis sudalyva-

vau tikrai daug kur“, – prasarė Simona.

RASEINIŲ NEJGALIŲJŲ DŽIAUGSMAS

Neįgaliųjų sporto ir sveikatingumo klubui „Raseinių motyvas“ Olimpinėje dienoje atstovavo 15 sportininkų. Jie dalyvavo bočios, smiginio, krepšinio, žolės riedulio varžybose, mėtė baidas, išbandė biatloną.

Londono parolimpinėse žaidynėse dalyvavusi ir rutulio stūmimo varžybose aštuntą vietą užėmusi Irena Perminienė džiaugėsi Olimpinės dienos švente. „Tai ypač graži šventė, kurios principas – olimpinis. Buvo smagu ir patiems pasirungti, ir pažiūrėti, kaip rungtyniauja kiti“, – sakė ji.

Kiek tik leisdavo galimybės, I.Perminienė visada atvažiuodavo į Olimpinę dieną. Dabar Panevėžyje ji varžėsi visur, kur tik spėjo: žaidė bočią, žolės riedulį, mėtė baidas. Bočios varžybose dalyvavo dvi raseiniškių komandos: ir moterys, ir vyrai pateko į pusfinalius ir tik čia pralaimėjo.

Prieš porą metų I.Perminienė atsiveikino su aktyviuoju sportu. „Viskam ateina laikas. Dar nenorėjau išeiti iš didžiojo sporto, bet taip susiklostė aplinkybės. Raminau save, kad yra ir daugiau veiklos, iš kurios norėčiau išskirti sporto ir sveikatingumo grupę. Sveikata yra svarbiausia, dabar mūsų pagrindinis tikslas – sportuoti dėl sveikatos“, – sakė I.Perminienė.

Daug įspūdžių ir gerų emocijų patyrė ir jos draugai Nijolė Navakauskienė, Regina Kišonienė, Vitalija Plaščinskienė, Virginijus Žemaitis, Antanas Radavičius, kiti.

ČEMPIONAI ĮKVEPIA

Į Olimpinės dienos šurmulį įsiliejo ir 16 Marijampolės neįgaliųjų. „Siekio“ neįgaliųjų sporto klubui atsivaujantis apsaugos vadovas Mindaugas Lietuviņinkas su Žydrūnu Steponavičiumi ir Povilu Taboru žaidė tinklinį sėdint.

”

IŠBANDŽIAU DAUG SPORTO ŠAKŲ IR RUNGČIŲ. DOMINO IR DZIUDO, IR KARATĖ. NORS IŠ PRADŽIŲ NET NEŽINOJAU, KĄ REIKĖS TIKSLIAI DARYTI FECHTAVIMOSI RUNGTYJE, BET NAUJA PATIRTIS – VISADA GERAI.

DIANA LOBAČEVSKĖ

FOTOGRAFAS

ŽINGSNIAI

Olimpinės žaidynės ir Dakaro ralį fotografuojantis sporto fotografas Vytautas Dranginis kadrų medžioklę surengė ir Panevėžyje per čia vykusią Olimpinę dieną. Kartu su savimi nešdamasis 18 kg ekipuotę jis sugebėjo per dieną nueiti daugiau nei 42 tūkst. žingsnių. Renginio metu fotografas sudegino tiek kalorijų, kad jas kompensuoti galėjo suvalgydamas penkis mėšainius su visais priedais.

„Žingsnius mėgstu skaičiuoti labiau nei kėsnius“, – po renginio juokėsi V.Dranginis.

11

12

13

14

10. „CrossFit“ varžybų kirmėlės rungtis

11. Simona, Dmitrijus ir Maksimilianas

12. Bočios žaidimas

13. Tinklinis sėdint

14. Koncertas

15. Olimpinės dienos vėliava perduota Klaipėdai

Vytauto Dranginio, Augusto Četkausko, Aistės Ridikaitės, Sauliaus Čirbos, Roko Lukoševičiaus nuotr.

15

„Pralaimėjome visoms komandoms – trims Vilniaus ir klaipėdiečiams. Varžovai buvo ypač gerai pasirengę, bet pralaimėjimai nesugadino geros nuotaikos. Olimpinė diena – tai puiki pramoga“, – neliūdėjo M.Lietuvininkas.

Šie marijampoliečiai stengiasi kuo mažiau galvoti apie savo negalią, nes jeigu vien apie tai sukis mintys, tai ir sėdės namie užsidarę. „Be mūsų klubo žmonių, Marijampolėje aktyviai sportuoja „Šešupės“ klubo neįgalieji. Džiaugiamės, kad Marijampolės futbolo ir vyrų tinklinio komandos tapo Lietuvos čempionais, krepšininės pelnė bronzos medalius. Šios komandos mus įkvepia“, – sakė liepą 40 metų sukaktį minėsiąs M.Lietuvininkas.

Marijampolės neįgalieji tinklinį dažniausia žaidžia salėse, kur kiekvienai komandai atstovauja po šešis žaidėjus, o lauke, kai žaidžia trys, jiems sunkoka. Tuo jie paaiškino savo nesėkmę Panevėžyje.

MARGA DALYVIŲ MINIA

Apibendrinama šių metų Olimpinę dieną Lietuvos tautinio olimpinio komiteto prezidentė D.Gudzinevičiūtė sakė, kad tai nuostabi šventė ir erdvė, kurioje ji vyko: „Smagu, kad prie šios šventės rengimo daug prisidėjo Panevėžio savivaldybė. Olimpinė diena Lietuvoje vis labiau populiarėja, kasmet atsiranda norinčiųjų ją rengti, tenka netgi stoti į eilę. Olimpiniam komitetui tai irgi svarbu, nes bendradarbiavimas su savivaldybėmis yra pagrindinis šių švenčių variklis. Mūsų visų siekis – darbus kasmet padaryti dar geriau, įdomiau ir gražiau. Džiaugiamės, kad ši Olimpinė diena buvo rekordinė pagal dalyvių skaičių. Smagu, kad mūsų sporto organizacijos randa būdų patraukti, sudominti žmones. Visos rungtys buvo įdomios, emocingos. Ir kuo jų daugiau, tuo įdomesnė Olimpinė diena.“

„Tik 28 tūkstančiai? Man atrodė, kad šventėje dalyvavo koks 51 tūkstantis žmonių“, – pasibaigus Olimpinei dienai juokėsi Panevėžio meras R.M.Račkauskas.

Renginiu mėgavosi šeimos su mažais vaikais, sporto mėgėjai, profesionalai ir atsitiktiniai praeiviai, tiesiog ėję pro šalį ir ilgam stabtelėję. Naujų sporto šakų ar rungtių išbandė ir olimpiečiai. Boksinkininkas Tadas Tamašauskas patirties sėmėsi lietuviškų ristyinių paviljone, Seimo narys Gediminas Vasiliauskas atliko akrojojogos pratimus, o aktorius M.Jampolskis žaidė neįgaliųjų tinklinį.

„Išbandžiau daug sporto šakų ir rungtių. Domino ir dziudo, ir karatė. Nors iš pradžių net nežinojau, ką reikės tiksliai daryti fechtavimosi rungtyje, bet nauja patirtis – visada gerai. Nerealiosia buvo sėsti ant sportinio žirgo. Rezultatui nebėgau, mėgavausi sporto teikiamais malonumais“, – sakė greičiausia Lietuvos maratonininkė D.Lobačevskė.

Šventės pabaigoje koncertavo „Radistai“. Savo naują dainą atliko „Eurovizijos“ dalyvė leva Zasimauskaitė.

VĒLIAVA PERDUOTA KLAIPĖDAI

Kitais metais Olimpinė diena keliasi į Klaipėdą.

Renginio pabaigoje olimpinė vėliava buvo įteikta uostamiesčio mero pavaduotojui Arūnui Šulcui. Ją Klaipėdos atstovui įteikė LTOK prezidentė D.Gudzinevičiūtė kartu su Panevėžio meru R.M.Račkausku.

16

17

18

- 16. Premjeras su šeima ir Olimpinės dienos organizatoriai
- 17. Sportas ir pramogos
- 18. Plaukimo startas
- 19. Baidarėje – biatlonininkas T.Kaukėnas
- 20. Irklėnčių varžybos
- 21. Olimpinėje dienoje netrūko įvairių pramogų
- 22. Drakonų valtis
- 23. Dainininkės I.Zasimauskaitės pažintis su žirgu
- 24. Plaukikas S.Bilis ir jo augintinis

19

20

21

22

23

24

25

25. Seimo narys G.Vasiliauskas

26. Jaunojo boksininko smūgis

27. Lietuvos olimpinio fondo direktorius M.Marcinkevičius prie Lietuvos čiuožimo federacijos reklaminio stendo

28. Olimpinėje dienoje dalyvavo ir buriuotojai

29. Neplanuotas ančių plaukimas

27

26

28

29

Elvio Zalderio nuotr.

VARŽYBOS BAIGĖSI MILŽINIŠKO TORTO VALGYMU

KVADRATO, KREPŠINIO, KALNŲ DVIRAČIŲ IR STALO TENISO VARŽYBŲ FINALAIS BAIGĖSI LIETUVOS MOKYKLŲ ŽAIDYNĖS, Į 25 SPORTO ŠAKAS ŠIAIS METAIS ĮTRAUKUSIOS DAUGIAU KAIP 200 TŪKST. ĮVAIRIAUS AMŽIAUS MOKSLEIVIŲ.

Panevėžyje vykę finalai išaiškino paskutiniuosius sezono prizininkus, čia buvo išdalyti aštuoni medalių komplektai. Daugiausiai – keturis medalius iškovojo šeimininkai panevėžiečiai, po tris pelnė Vilniaus ir Kauno mokyklų atstovai.

Žaidynes globoja prezidentė Dalia Grybauskaitė. „Smagiausias sporto renginys turi gražų ir prasmingą tikslą – jis kiekvieną iš jūsų kviečia būti aktyvų ir pasisėmus įkvėpimo atrasti širdžiai mielą veiklą“, – sportuojantiems moksleiviams skirtame sveikiname sakė šalies vadovė.

Lietuvos mokyklų žaidynių finaluose Panevėžyje dalyvavo 420 moksleivių iš Panevėžio, Vilniaus, Kauno, Šilutės, Šilalės, Rokiškio, Ignalinos, Biržų, Utenos, Vilkaviškio, Šiaulių – iš viso 30 savivaldybių atstovai.

Gausiausiai moksleiviai varžėsi kalnų dviratininkų varžybose. Jose susirungė 26 komandos, kiekvieną

jų sudarė po penkis žmones. Krepšinio ir stalo teniso finalinės varžybos vyko dvi dienas.

Dviratininkų varžybose vėl sėkmingai pasirodė Biržų Kaštonų pagrindinės mokyklos sportininkai, vaikinių grupėje tarp trylikos komandų šeštą kartą iš eilės tapę nugalėtojais (Erikas Kisieliūnas, Nojus Šimėnas, Deividas Alšauskas ir Erikas Tuomas). Komandą žaidynėms rengė kūno kultūros mokytojas metodininkas Egidijus Žaldokas. Gerai pasirodė tarp trylikos komandų trečios likusios ir šios mokyklos merginos, vadovaujamos Jūratės Jankauskienės.

„Kuo garsi mūsų mokykla? Žinoma, sportu“, – vienbalsiai atsakė jaunieji dviratininkai, lankantys dviračių sporto pratybas ir norintys tapti gerais dviratininkais.

Jų kūno kultūros mokytojas šyptelėjęs pridūrė, kad anksčiau Biržai buvo krepšinio miestas, o dabar, ko

”
SMAGIAUSIAS SPORTO RENGINYS TURI GRAŽŲ IR PRASMINGĄ TIKSLĄ – JIS KIEKVIENĄ IŠ JŪSŲ KVIEČIA BŪTI AKTYVŲ IR PASISĖMUS ĮKVĖPIMO ATRASTI ŠIRDŽIAI MIELĄ VEIKLĄ.

DALIA GRYBAUSKAITĖ

PAKYLA

NUGALĖTOJAI

Mokyklų žaidynių čempionai

KREPŠINIS

Kauno VDU „Rasos“ gimnazija (merginos)

Vilniaus „Žemynos“ gimnazija (vaikiniai)

STALO TENISAS

Karolina Kuznecova, Naujoji Akmenė

Nojus Gustys, Telšiai

KALNŲ DVIRAČIŲ KROSAS

Panevėžio „Aušros“ progimnazija (merginos)

Biržų Kaštonų pagrindinė mokykla (vaikiniai)

KVADRATAS

Ignalinos rajono Didžiasalio „Ryto“ gimnazija (mergaitės)

Vilkaviškio rajono Pilviškių gimnazija (berniukai)

gero, – dviratininkų. Biržiečiai džiaugėsi, kad finalinės dviratininkų varžybos vyko per Olimpinių dieną. Tai mokiniams suteikė daug emocijų, puikios šventinės nuotaikos. Baigę savo varžybas jie nuskubėjo susipažinti su kitomis sporto šakomis.

Kaštonų pagrindinės mokyklos dviratininkai mieste turi įsirengę trasą, kurioje treniruojasi. Du buvę jų mokyklos auklėtiniai – dešimtokė Akvilė Giedraitytė ir šiemet dvyliktą klasę baigęs Kęstutis Vaitaitis jau treniruojasi Panevėžyje ir yra Lietuvos jaunių rinktinės kandidatai.

„Mūsų kalnų dviratininkų komandą sudarė mėgėjai. Nelaimėjome, bet ir nebuvo paskutiniai. Tuo ir žavios Lietuvos mokyklų žaidynės, kad čia galima pačiuojuoti naujas sporto šakas, net ir tas, kurios mokykloje, mieste ar rajone nėra kultivuojamos“, – atkreipė dėmesį Raseinių „Šaltinio“ progimnazijos kūno kultūros mokytojas Mindaugas Zybartas.

Moksleiviai Panevėžyje ne tik varžėsi, bet ir apsilankė Olimpinių dienų renginiuose. Jiems apdovanojimus įteikė LTOK prezidentė Daina Gudžinevičiūtė.

„Man visad malonu apdovanoti moksleivius ir matyti, kad jaunimas siekia ne tik sporto aukštumų, bet ir kilnaus elgesio, olimpinių vertybių – visur, kur dalyvauja. Judėkite, sužinokite, atraskite“, – pagerbdama nugalėtojus sakė LTOK vadovė.

Po apdovanojimų mokiniams buvo įteiktas milžiniškas „Maximos“ tortas. Žaidynių rėmėja tokiu skanstu moksleivius pradžiugina kasmet.

Lietuvos mokyklų žaidynės organizuoja Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministerija, Lietuvos tautinis olimpinis komitetas, Lietuvos mokinių neformaliojo švietimo centras, savivaldybės, mokyklos. Šiais metais į projektą įsitraukė 59 savivaldybės.

STENGSIŠ NEATSILIKTI NUO LYDERIŲ

PAJĖGIAUSI ŠALIES DVIRATININKAI DARBUOJASI UŽSIENIO KLUBUOSE, SU KURIAIS YRA SUDARĘ KOMERCINES SUTARTIS. TAČIAU EUROPOS IR PASAULIO ČEMPIONATUOSE JIE ATSTOVAUJA LIETUVAI. O ARTIMIAUSIAS LYDERIŲ REZERVAS BRĘSTA MŪSŲ ŠALIES KOMANDOSE.

GEDIMINAS PILAITIS

Gedimino Pilaitis nuotr.

Vytauto Petrisko nuotr.

V.Šiugždinį visur lydi dviračiai

Apie tai, kaip šalies vyrų plento rinktinė rengiasi svarbiausiems šių metų startams, pasakoja Lietuvos dviračių sporto federacijos (LDSF) Vykdomojo komiteto narys klaipėdietis Vaclovas Šiugždinis, koordinuojantis šį procesą.

Kokie sportininkai pakviesti į Lietuvos vyrų plento dviratininkų rinktinę?

Galiu pasidžiaugti, kad rinktinėje pavyko sutelkti šiuo metu pačius stipriausius plento dviratininkus lietuvius – tos pačios kartos vyrus, pagal sutartis rungtyniaujančius užsienyje, profesionaliuose dviračių sporto klubuose. Visi jie jau priartėję prie tokio amžiaus ribos, kai meistriškumas ir patirtis susilieja.

Rinktinės senbuviai Ramūnas Navardauskas, Gediminas Bagdonas, Ignatas Konovalovas – „Tour de France“, „Giro d’Italia“ ir daugelio kitų prestižinių dviračių lenktynių dalyviai profesionalai, jau ne kartą startavę Europos ir pasaulio čempionatuose. Tarp rinktinės narių yra dar trys dviračių sporto meistrai – Evaldas Šiškevičius,

Aidis Kruopis ir Žydrūnas Savickis.

Pagal sutartį su LDSF vyrų rinktinės atrankos ir parengimo aukščiausio rango varžyboms procesą patikėta administruoti Klaipėdos dviračių sporto federacijai. Vyriausiuoju treneriu jau septynerius metus dirba patyręs specialistas, Seulo olimpinų žaidynių čempionas klaipėdietis Artūras Kasputis.

A.Kaspučio, kuris daug metų dirba elitinės Prancūzijos dviratininkų profesionalų komandos „Ag2r-La Mondiale“ sporto direktoriumi, kompetencija nekelia jokių abejonių. Profesionalų sporto principus jis stengiasi įgyvendinti ir Lietuvoje – daro, ką gali, kad aukščiausio rango varžybose mūsų dviratininkai rodytų ne tik gražią lietuvišką sportinę aprangą, bet ir gerus rezultatus.

Kas yra rinktinės lyderiai, su kuriais siejamos didžiausios viltys?

Vienos stipriausių pasaulyje Bahreino komandos „Bahrain Merida“ narys R.Navardauskas – pirmasis lietuvis, laimėjęs „Tour de France“ etapą. Prieš

trejus metus Ričmonde (JAV) vykusio pasaulio čempionato grupinėse plento lenktynėse Ramūno iškovotas bronzos medalis yra pats svariausias laimėjimas per visą Lietuvos dviračių sporto istoriją. Iš jo daugiausiai tikimės.

R.Navardauskas – talentingas ir ambicingas, į pasaulio dviračių sporto elitą iškopęs sportininkas. Tiesa, jį kurį laiką persekiojo ligos, Vokietijoje buvo atlikta operacija. Dabar Ramūnas jau atsigauna, dalyvauja lenktynėse ir sparčiai vežasi kitus. Jeigu pasaulio čempionate Austrijoje dalyvautų ir jo komanda „Bahrain Merida“, R.Navardauskas ir kiti dviratininkai turėtų padėti savo lyderiui.

Panašią misiją grupinėse lenktynėse atlieka kiti legionieriai profesionalai G.Bagdonas, E.Šiškevičius, I.Konovalovas – laikosi arčiau savo komandų lyderių, bet ir patys gali iššauti.

Kaip lietuviai rengiami startams, kuriuose jie gina ne savo klubų, o Lietuvos garbę?

Profesionalų komandos, kurioms atstovauja lietuviai, turi absoliučiai viską, ko reikia. A.Kaspučio klubas „Ag2r La Mondiale“ nėra pats turtingiausias pasaulyje, bet jo metų biudžetas siekia 10–12 milijonų eurų. 30 šios komandos dviratininkų, tarp kurių yra ir G.Bagdonas, aptarnauja dvigubai daugiau personalo darbuotojų. Mes net svajoti negalime apie tokias sąlygas.

Geriausi mūsų dviratininkai rengiasi startams profesionalų klubuose dalyvaudami komercinėse varžybose. Rinktinės vadovų pareiga – stebėti jų treniruočių procesą, parengti individualias užduotis, su klubų savininkais ir treneriais derinti varžybas, kad jos nesutaptų su Lietuvai svarbiais startais.

Vadinasi, dviratininkams nereikia kaip krepšininkams lieti prakaito vasaros stovyklose?

Treneriai patys nuvyksta į lietuvių legionierių klubus, bendrauja su rinktinės nariais. Šiuolaikinės informacinės technologijos atveria naujų galimybių – per nuotolį galime stebėti treniruotes, visas varžybas, kuriose dalyvauja mūsų dviratininkai, gauti reikiamus duomenis apie jų fizinę būklę, lenktynių trasų ypatumus, net žinome, koku ritmu kasdien tvinksi sportininko širdis.

Rinktinės nariai kviečiami į trumpalaikes treniruočių stovyklas, kai būna laisvesni. Tokios stovyklos rengiamos Italijoje, Prancūzijoje, Ispanijoje, įvairaus klimato vietovėse, bet visiems dviratininkams ten rinktis nebūtina. Su profesionalais susitinkame ir individualiai bendraujame, kai jie atvykę į Lietuvą startuoja mūsų šalies, Baltijos valstybių čempionatuose.

Iš Lietuvos tautinio olimpinio komiteto vyrų plento rinktinėi šiemet skirta 47 500 eurų, o iš valstybės – tik 7800 eurų. Šie pinigai skirti mokomajam sportiniam darbui ir tinkamai pasirngti Europos, pasaulio čempionatams. Jeigu LDSF reiktų rūpintis viskuo, ko reikia rengiant profesionalų lygio dviratininkus, tokia misija mums būtų pernelyg sunki, tiesiog neįmanoma.

Kokias užduotis ir tikslus keliate dviratininkų rinktinėi?

Pasaulio čempionatuose lietuviai tik vienose lenktynėse gali dalyvauti kaip profesionalų komandos nariai. Tada jau klubų vadovybė kuria lenktynių taktiką, renka lyderius, kuriems kiti dviratininkai privalo padėti vykdyti sumanytas užduotis. Mes šių procesų paveikti negalime.

Europos pirmenybėse susirenka šiek tiek mažiau dalyvių, lenktynių trasos kartais būna lygesnės. Jose, kaip ir olimpinėse žaidynėse, dalyvauja nacionalinės komandos. Rinktinė narių skaičius priklauso nuo per visas sezono varžybas dviratininkų sukauptų reitingo taškų.

Jeigu Lietuvai pristinga taškų, Europos ir pasaulio čempionatuose ge-

R.Navardauskas Rio de Žaneiro olimpinėse žaidynėse

riausiu atveju gali startuoti tik vienas dviratininkas. Po atrankų į aukščiausio rango varžybų individualias arba grupines lenktynes dažniausiai patekdavo du arba trys lietuviai – A.Kaspučio treniruojamos rinktinės nariai.

Realiai vertindami dabartinį mūsų dviratininkų pajėgumą ir konkurencinę aplinką panašios kvotos tikimės ir šiemet. Jau žinome, kad pasaulio čempionato Austrijoje trasa vingiuos aukštikalnėmis. Sunkoka prognozuoti, kurie sportininkai ją įveiks sėkmingai, o kurie nubyres.

Pasaulio čempionato prizinininkas R.Navardauskas turbūt yra didžiausia viltis?

Lietuvos padėtis kitokia nei Prancūzijos, Italijos, Belgijos ar Vokietijos. Šios šalys į Europos ir pasaulio čempionatus, olimpines žaidynes gali siųsti šešių sportininkų komandą. Kaip keliems per reitingų sietą prasmukusiems lietuviams kautis su prancūzais arba italais? Mūsų vyrai gali tik stebėti lyderius, laikytis šalia jų, maksimaliai išnaudoti varžovų klaidas ir savo galimybes.

Šešių Europos čempionatų dalyvis R.Navardauskas kartą paskubėjo finišuoti – nuvažiavęs šimtą metrų pristigo jėgų ir atsiliko. Nedidelė klaida tada kainavo medalį. Tačiau Ričmonde per pasaulio čempionatą Ramūnas pergudravo varžovus – tapo prizinininku nedaug atsilikdamas nuo nugalėtojo.

Dviračių sporte stebuklų nebūna. Ištvėringiausi, kovų užgrūdinti ir patyrę sportininkai ilgai mina ant

kulnų lyderiams, kartu nuvažiuoja du šimtus kilometrų, bet paskutiniai lenktynių metrai viską sudėlioja į savo vietas – ties finišu dėl medalių kaunasi stipriausieji.

Ko reiktų, kad elitinėse varžybose dalyvautų daugiau Lietuvos dviratininkų?

Lietuvos dviračių sportui skirtų 200 tūkst. eurų užtenka tik todėl, kad geriausi mūsų sportininkai treniruojasi užsienyje atstovaudami garsiems klubams. Lietuvoje jų išugdyti iki profesionalų lygio negalime. Belieka padėti perspektyviausiems dviratininkams, kad juos greičiau pastebėtų užsienyje, pakviestų iš pradžių į mėgėjų, o paskui ir į profesionalų komandas.

Vieni šį kelią nueina greičiau, kiti lėčiau arba įstringa. Prancūzijoje patekęs į stiprią mėgėjų komandą R.Navardauskas išskleidė sparnus, jo kelias į profesionalų elitą nebuvo ilgas ir vingiuotas. Kitų dviratininkų legionierių karjera nėra tokia sėkminga – tenka laukti, kada užtekės jų žvaigždė.

Kodėl vyrų plento rinktinės parengimo gijos sutelktos būtent Klaipėdoje?

Todėl, kad klaipėdietis A.Kasputis gyvendamas Prancūzijoje neatitrūksta nuo savo šaknų. Iš Kvėdamos (Šilalės r.) kilęs R.Navardauskas, pusiau klaipėdiečiu galima vadinti G.Bagdoną. Kiti rinktinės nariai irgi dažnai lankosi Klaipėdoje, nuo seno garsėjančioje dviračių sporto tradicijomis. Lietuvos rinktinės branduolį sudaro kažkada ▶

A.Kasputis

”
LIETUVOS DVIRAČIŲ SPORTUI SKIRTŲ 200 TŪKST. EURŲ UŽTENKA TIK TODĖL, KAD GERIAUSI MŪSŲ SPORTININKAI TRENIRUOJASI UŽSIENYJE ATSTOVAUDAMI GARSIEMS KLUBAMS. LIETUVOJE JŲ IŠUGDYTI IKI PROFESIONALŲ LYGIO NEGALIME.

VACLOVAS ŠIUGŽDINIS

Klaipėda Cycling Team – vyrų rinktinės rezervas

ŽVILGSNIS

SVETUR

Profesionalų komandos, kurioms atstovauja lietuviai, turi absoliučiai viską, ko reikia. Artūro Kaspučio klubas „Ag2r La Mondiale“ nėra pats turtingiausias pasaulyje, bet jo metų biudžetas siekia 10–12 milijonų eurų. 30 šios komandos dviratininkų, tarp kurių yra ir Gediminas Bagdonas, aptarnauja dvigubai daugiau personalo darbuotojų.

pajūryje A.Kaspučio globą patyrusi dviratininkų karta.

Uostamiestyje neseniai įsteigtame dviračių sporto klube sutelkti perspektyviausi 19–23 metų amžiaus sportininkai. Nauja komanda „Klaipėda Cycling Team“ – vyrų rinktinės rezervas.

Gal šis klubas, kuriam vadovaujate, naudojasi profesionalų veiklos patirtimi?

Taip aukštai kartelės dar nekeliamo. Klubo idėja brendo ilgai, bet pirmiau reikėjo išugdyti būrį jaunų dviratininkų, ieškoti rėmėjų. Nebuvo lengva, bet dabar jau turime talentingų dviratininkų, kurie savo amžiaus grupėje sėkmingai startuoja ir Lietuvos, ir užsienio varžybose. Komandai „Klaipėda Cycling Team“ patarimų nešykšti ir A.Kasputis.

Rėmėjai pritaria mūsų siekiams jaunimui sudaryti tokias sąlygas, kad jie Klaipėdoje galėtų sparčiau tobulėti, siekti meistriško aukštumo. Jau matau vaikinų, kurie ateityje galbūt papildys dviračių sporto profesionalų gretas. Brandiname ambicingus planus, o kaip bus – parodys ateitis.

Ar panašūs dviračių sporto klubai veikia ir kituose Lietuvos miestuose?

Jų yra Vilniuje, Kaune, Utenoje, Šilutėje, Kvėdarne, kitose vietovėse. Klaipėdoje irgi būta dviratininkų klubų, bet jie nusigyveno – nei inventoriaus, nei transporto nuvykti į varžybas. Todėl sujungėme juos į vieną, įsigijome dviračių – atsistoti ant kojų padėjo Lietuvos kūno kultūros ir sporto paramos fondo pagalba. Sunku išugdyti tarptautinio meistriško dviratinin-

ką, jeigu jis nedalyvauja varžybose. Klubams reikia svaresnės paramos, bet ne visada jos sulaukiame.

Tačiau reformų kūrėjai šneka, esą sporto klubams, mokykloms atsivėrė nauji keliai?

Jeigu kalbama apie Lietuvos olimpinio sporto centro (LOSC) pertvarką, tai mūsų padėtį permainingai tik pasunkino. Anksčiau galėjome naudotis LOSC kineziterapeutų, masažuotojų paslaugomis, vykstant į varžybas pagelbėdavo centro mechanikai, vairuotojai, o dabar viskuo reikia rūpintis patiems. Norėta sutaupyti, bet samdant kitus specialistus laiko ir lėšų sąnaudos tik didėja. Sporto mokykloms trūksta trenerių. Kaip netrūks, jeigu dviračių parduotuvėje mechanikas uždirba daugiau.

Raginame išsaugoti Lietuvos olimpinį sporto centrą. Sportininkams būtų buvę daugiau naudos, jeigu LOSC padaliniai veiktų ir regionuose. Tačiau kabinetuose sėdintys valdininkai įvairių sporto šakų federacijų balsu neišgirdo. Nelabai aišku, ko siekiama laužant prigijusią, patikimą funkcionavusią sporto infrastruktūrą. O gal valdžia džiaugiasi, kad olimpiečių centro neliko – nėra ir problemos?

Rinkinei paramos užtenka, o kokie reikalai žemesnėse grandyse?

Pasitaiko kuriozų, nes ne visiems suprantamos dviračių sporto subtilybės. Nuostatai skelbia, kad valstybės parama sporto šakoms priklauso nuo renginių masiškumo. LDSF organizuojamos varžybose dviračių pedalus mina įvairaus amžiaus dalyviai, masinės šventės sutraukia minias žmonių, tačiau skirstant lėšas į tai kažkodėl neatsižvelgiama.

Pasaulio ir Europos čempionatų dalyviai, kildami į aukštikalnes ir leisdamiesi žemyn, nurieda 270 kilometrų. Tai ne tik žavintis, bet ir kvapą gniaužiantis sporto reginys, sporto komentatorių lyginamas su NBA krepšinio lygos finalais. Kas žino, kodėl R.Navardauskas, „Tour de France“ lenktynėse ir pasaulio čempionatuose garsinęs Lietuvos vardą, namie nesulaukia valstybės dėmesio ir pagarbos?

Bet yra ir kuo pasidžiaugti – LDSF pastangomis atgaivintos Baltijos šalių daugiadienės lenktynės „Baltic Chain Tour“, jau ir suomia jomis susidomėjo.

Tai išties spalvingas renginys, įtrauktas į tarptautinių varžybų kalendorių, priviliojantis garsių dviratininkų. Deja, kitoms idėjoms lėšų neužtenka. Dešimt metų pajūryje vykusios populiarios plentininkų varžybos „Aukštinė kopa“ užgeso, nes nėra rėmėjų. Norėjome atgaivinti ir jas, bet rankos nusviro – prireiktų tiek lėšų, už kurias „Klaipėda Cycling Team“ komanda mėnesį galėtų dalyvauti užsienio varžybose. Pasirinktos išvykos, nes dviejų zuikių iškart nenušausi.

Didesnės paramos tikimės iš miestų ir rajonų savivaldybių. Gražų pavyzdį parodė Klaipėdos rajonas – pernai kartu su LDSF čia surengtas įspūdingas Lietuvos dviračių sporto čempionatas, kokio jau seniai nematėme. Po ilgos pertraukos dviratininkų lenktynės vėl galėjo stebėti televizijos žiūrovai. Neatsitiktinai Gargždai jau vadinami vienu sportiškiausių Lietuvos miestų.

Ar klaipėdiečių užmojai gaivinti dviračių sportą siejami ir su senuoju treku?

Dar sovietmečiu statytame treke savo karjerą pradėjo olimpiniai čempionai Gintautas Umaras ir Artūras Kasputis, olimpiečiai Mindaugas Umaras, Remigijus Lupeikis, Jonas Romanovas, kiti garsūs dviratininkai, skynę laurus aukščiausio rango varžybose. Trenerio Narsučio Dumbaško įkurta aukštojo meistriško dviratininkų bazė Klaipėdoje gyvavo, kol buvo lėšų, bet vėliau viskas subyrėjo.

Dalis senojo treko jau paversta teniso kortais ir išnuomota. Jis dar tiktų treniruotėms patvarkius betono dangą. Anksčiau norėta treką uždengti, bet suskaičiavus visas išlaidas tokios idėjos atsisakyta. Parnėvėžyje pastatytas šiuolaikiškas dviračių trekas, o ką daryti su senuoju Klaipėdoje – neaišku. Lietuva nėra tokia pajėgi, kad galėtų išlaikyti ir eksploatuoti du trekus.

JIE ATKŪRĖ L TOK

TAIP VADINASI LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO ATKŪRIMO 30-MEČIUI SKIRTAS LEIDINYS, KURIAME APRAŠYTI ŽMONĖS, PAKLOJĘ PAMATUS L TOK ATKŪRIMUI.

LINAS JAURYS

Lietuvos tautinio olimpinio komiteto ir L TOK Signatarų klubo išleistame leidinyje pristatomi L TOK atkūrimo darbo grupės nariai – 29 sporto, mokslo, teisės, kultūros atstovai.

Žmonės, pasak L TOK garbės prezidento Artūro Poviliūno, dieną naktį kėlėsi ir gulėsi su mintimi turėti savo olimpinę organizaciją, kuri atstovautų nepriklausomos Lietuvos sportui olimpiniam judėjime. Jų sunkus, pasiaukojamas darbas, drąsa laužant sovietinės santvarkos barjerus ir nekreipiant dėmesio į grūdojimus iš Maskvos buvo vainikuotas 1988 m. gruodžio 11 d. Vilniaus profsąjungų rūmuose įvykusiame atkuriamajame L TOK suvažiavime.

Darbo grupės ištakomis galima vadinti 1988 m. iškart po Lietuvos persitvarkymo sąjūdžio įsteigimo sporto žmonių išsiritą Sąjūdžio rėmimo grupę. Ji iš karto palaikė idėją ne tik atkurti olimpinį komitetą, bet ir iš esmės pertvarkyti Lietuvos sporto sistemą. Ir tai buvo ne vieninteliai sporto aktyvistai, kurie gyveno šia idėja.

Netrukus buvo įkurtas Lietuvos persitvarkymo sąjūdžio sporto darbuotojų koordinacinis centras, kurio dauguma narių ir tapo leidinyje aprašomos darbo grupės Lietuvos tautiniam olimpiniam komitetui atkurti nariais.

Lietuvos valstybinio kūno kultūros ir sporto komiteto kolegija, matydama, kad prasidėjo sunkiai sustabdomi procesai, nusprendė sudaryti komisiją olimpiniam komitetui atkurti. Jos vadovu buvo paskirtas tuometis Kūno kultūros ir sporto komiteto pirmininko pirmasis pavaduotojas A.Poviliūnas. Buvo pasiūlyta suburti grupę iš iškilų sportininkų, kultūros, mokslo veikėjų, teisininkų tam, kad būtų galima labai aiškiai suformuluoti galimybes atkurti olimpinį komitetą ir pateikti siūlymų Lietuvos sporto pertvarkai įvykdyti. Praktiškai susijungė visos iniciatyvinės grupės į vieną. Darbas tapo labiau koordinuotas ir efektyvesnis.

„Sąjūdis įsikūrė birželio pradžioje, spalį vyko jo suvažiavimas, o Tautinį olimpinį komitetą atkūrėme gruodžio 11 d. Maskva mums įrodinėjo, kad mes niekada nebuvo Tarp-tautinio olimpinio komiteto nariai. Tad buvo nuvykta į Šveicariją ir ten archyvuose rasti dokumentai apie mūsų narystę šioje tarptautinėje organizacijoje. Respublikinis sporto komitetas, ėmėsis šio darbo, irgi buvo nusiteikęs pažangiai, bet jo žmonės jautė partinių funkcionierių spaudimą, mat tie funkcionieriai žiūrėjo didžiulę Lietuvai gresiančią katastrofą, jei bus atkurtas šalies olimpinis komitetas“, – lemtingą laikotarpį prisiminė darbo grupės narys Kazimieras Motieka.

Leidinyje „Jie atkūrė L TOK“ pateikiamos visų darbo grupės narių biografijos. Devynių iš jų jau nebėra tarp mūsų.

L TOK atkūrimo darbo grupės nariai: Albertas Bandžius, Julius Vytautas

Briedis, Algis Daumantas, Kleopas Girdžius, Janis Grinbergas, Roma Grinbergienė, Juozas Jankauskas, Rimgaudas Jūras, Antanas Kalanta, Donatas Kazlauskas, Dainius Kepenis, Vytautas Kukarskas, Jonas Mackevičius, Valdas Malinauskas, Algimantas Mikutis, Kazimieras Motieka, Vytas Nėnius, Vytautas Padlipskas, Arūnas Pakula, Artūras Poviliūnas, Irena Ramelytė, Rimvydas Rimdžius, Pranas Rimša, Aleksandras Ronkus, Petras Statuta, Kazimieras Tamašauskas, Rimgaudas Tirilis, Gintautas Umaras ir Antanas Vaitkevičius.

500 egzempliorių tiražu išleisto „Jie atkūrė L TOK“ redakcinė kolegija – dr. A.Poviliūnas, L TOK Signatarų klubo pirmininkas V.Kukarskas, žurnalistas Lina Daugėlaitė ir Marius Grinbergas. Leidinyje publikuojamos Alfredo Pliadžio, Valdo Malinausko, Stasio Laukio, pliadisfoto.com, 15min.lt, L TOK ir darbo grupės narių archyvo nuotraukos.

GARBINGAS LIETUVOS OLIMPIEČIŲ KELIAS

SU SMALSIU VIRPESIU ĖMIAU Į RANKAS LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO IŠLEISTĄ KNYGĄ APIE OLIMPINĮ JUDĖJIMĄ IR ĮVAIRIŲ LAIKŲ MŪSŲ OLIMPIEČIUS.

VYTAUTAS ŽEIMANTAS

Alfredo Pliadžio nuotr.

Ši dviejų legendinių jau anapilin iškeleivusių boksininkų nuotrauka daryta prieš 15 metų. R.Tamulis Kauno rotušėje 75-mečio proga sveikina savo buvusį trenerį A.Šociką

Šiomet, 2018-aisiais, dienos šviesą išvydusi knyga masino vien pavadinimu – „Lietuvos olimpiečiai. 1924–1988 metai“. O pavadinime paminėti 1924-ieji teikė viltį pasinerti į dar mažai žinomus Lietuvos olimpinio judėjimo pradmenis, pačius pirmuosius mūsų olimpiečių žingsnius. Šias viltis knygos sudarytojas Algimantas Gudiškis ir visa autorių plejada – sporto istorikų, žurnalistų ir olimpiečių su kaupu pateisino. Į vieną knygą surinkta daug įdomios, mažai žinomos medžiagos, ypač apie pirmuosius mūsų olimpiečių, jų olimpinis startus.

Kita vertus, kai knygoje randi sakinį „Tolesnis jo likimas nežinomas“ arba „Tiksli gimimo ir mirties data nežinoma“, supranti, kad dar yra ką veikti mūsų sporto istorikams ir žurnalistams.

ĮSIMINTINOS DATOS

Skaitydamas knygą netrukus pastebėjau, kad šiomet sukanka nemažai

įsimintų datų. Juk vasaros ir žiemos olimpinės žaidynės, kol nebuvo priverstinių pertraukų, vykdavo „aštuntaisiais“ metais, taigi kas dvidešimt metų tapdavo jubiliejiniai. Tai 1928-ieji – Amsterdamas ir Sankt Moricas, 1948-ieji – Sankt Moricas (žiemos žaidynės), 1968-ieji – Grenoblis ir Meksikas, 1988-ieji – Kalgaris ir Seulas.

1928 m. vasaros olimpinės žaidynės buvo jau antrosios, kuriose dalyvavo Lietuvos atstovai. Prieš 90 metų Amsterdame dvylika mūsų rinktinės rinktinės bokso, dviračių sporto, sunkiosios ir lengvosios atletikos varžybose. Įdomu tai, kad pirmą kartą Lietuvai atstovavo moteris – Paulina Radziulytė. Ji bėgo 800 m, bet į finalą nepateko. Buvo įvairiapusė lengvaatletė, pasiekė Lietuvos rekordų ne tik bėgdama trumpas distancijas, bet ir stumdama rutulį, šokdama į tolį ir aukštį.

Amsterdame iš vyrų geriausiai pasirodė boksininkas Juozas Vinča, kurio pir-

masis treneris buvo vėliau kaip Atlanto nugalėtojas pagarsėjęs lakūnas Steponas Darius. J.Vinča užėmė 5–8 vietą, jam buvo įskaitytas pralaimėjimas gana neaiškiomis aplinkybėmis. Tačiau lietuvių oficialus protestas liko be atgarsio.

Sankt Morice buvo Lietuvos, tiksliau, vieno lietuvių, debiutas žiemos olimpinėse žaidynėse. Kaunietis Kęstutis Bulota dalyvavo greitojo čiuožimo varžybose, varžėsi net keturiose – 500, 1500, 5000 ir 10 000 m distancijose. Ilgiausioje jam pasisekė geriausiai. Nors čia padėjo ir fortūna: atšilo oras, ėmė tirpti ledas ir ne visi sportininkai įveikė šią trasą. K.Bulota irgi buvo įvairiapusis atletas. 1922 m. žaidė pirmose Lietuvos krepšinio rungtynėse, su viena Kauno komanda tapo Lietuvos futbolo čempionu, buvo Lietuvos ledo ritulio rinktinės narys, pasiekė ne tik greitojo čiuožimo, bet ir trišuolio, sportinio ėjimo Lietuvos rekordų. Deja, jo likimas nepavydėtinas. 1941 m. jis buvo suimtas, įkalintas Šiaurės Urale ir žuvo bandydamas pabėgti iš lagerio.

Lietuviai olimpinėse žaidynėse vėl pasirodė tik 1952 m. Helsinkyje. Čia į ringą išėjo garsusis mūsų boksininkas Algirdas Šocikas, kurio 90-metį paminėjome gegužės mėnesį. Gaila, kad dėl šurkščios teisėjo klaidos jam nepavyko pasiekti nugalėtojų pakylės. Vėlesnė teisėjo diskvalifikacija mažai tepaguodžia, nes olimpinio laikrodžio nebeatsuksi.

Šiomet minėjome kito Helsinkio žaidynių dalyvio – garsaus krepšinininko Kazio Petkevičiaus dešimtyjų mirties metinių sukaktį. Jis kartu su Stepu Butautu ir Justinu Lagunavičiumi kaip SSRS krepšinio rinktinės nariai laimėjo olimpinis sidabro medalius.

Netrukus, liepą, minėsime garsaus boksininko Ričardo Tamulio 80-ąsias gimimo metines. Iš Tokijo jis parvežė sidabro medalį. Lietuvą R.Tamulis

garsino daugybę metų, penkis kartus iškovojo SSRS bokso čempiono, tris kartus – Europos čempiono titulus.

PIRMASIS OLIMPINIS AUKSAS

Prieš 50 metų Meksike vykusios žaidynės mūsų sportininkams buvo dosnios medalių. O svarbiausia – boksininkas Danas Pozniakas parvežė į Lietuvą pirmąjį olimpinio čempiono trofėjų! Taigi šiomet galime švęsti pirmojo olimpinio aukso 50-metį!

„Bendraamžių konfliktuose mane gelbėjo ne kumščiai, o greitos kojos. Tačiau kaip ir kiekvienas normalus paauglys, norėjau būti stiprus, kad galėčiau apsiginti. Gal todėl palikau sklandymą ir susidomėjau boksu“, – prisimindamas Vilniuje praleistą jaunystę ir pirmuosius žingsnius į bokso olimpą yra sakęs D.Pozniakas.

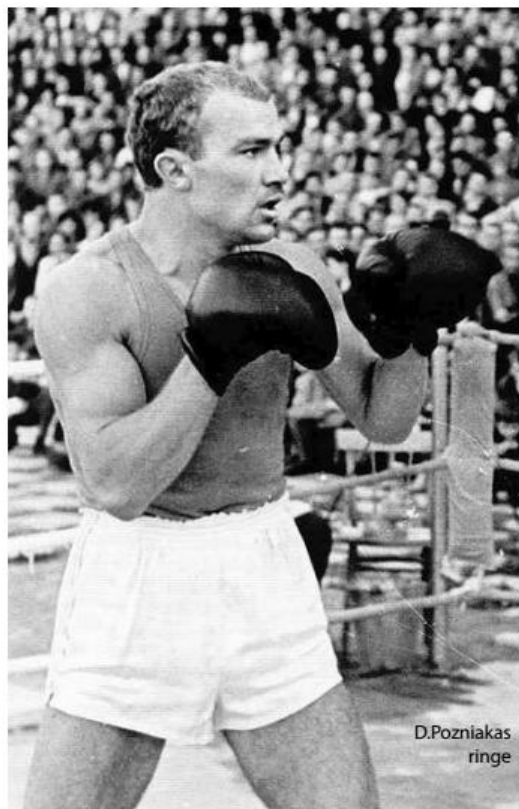
Jo laukė sunkus kelias į pirmąsias pergalės, pirmuosius apdovanojimus. Jis keturis kartus tapo Lietuvos ir SSRS bokso čempionu, triskart – Europos čempionu. 1995 m. buvo išrinktas geriausiu Lietuvos boksininku per pastaruosius 50 metų. Jo sportinę karjerą, žinoma, vainikavo olimpinio čempiono titulas, iškovotas Meksike. Džiugu, kad šiam garsiam sportininkui knygos sudarytojai skyrė daugiau vietos, įdėjo interviu su juo. Įsiminė D.Pozniako atsakymas į klausimą, ką jam davė boksas.

„Pasitikėjimą savimi, suvokimą, kad nėra padėties be išeities. Išmokė žaibiškai priimti sprendimus, atskirti apgaulingą judesį nuo tikro smūgio grėsmės, smogti anksčiau, negu tą padarys varžovas“, – atsakė olimpinis čempionas.

Meksiko žaidynės buvo sėkmingos ir kitiems Lietuvos sportininkams. Aukso medaliu pasidabino SSRS rinktinėje žaidęs tinklininkas Vasilijus Matuševas. Sidabro medalį iškovojo boksininkas Jonas Čepulis, penkiakovininkas Stasys Šaparnis. Bronzą pelnė krepšininkas Modestas Paulauskas, irkluočiai Antanas Bagdonavičius, Vytautas Briedis, Juozas Jagelavičius ir Zigmas Jukna.

Labai sėkmingos mums buvo 1988 m. Kalgaryje vykusios žiemos olimpinės žaidynės, nuo kurių jau skiria jubiliejinis trisdešimtmetis. Jose slidininkė Vida Vencienė 10 km lenktynėse klasikiniu stiliumi iškovojo aukso, o 5 km distancijoje – bronzos medalį.

V.Vencienė sportininkės kelią pradėjo nuo plaukimo gražiame Kurėnų ežere, esančiame šalia jos gimtojo Kurėnų kaimo Ukmergės rajone. Tik besimokydama Vilniuje technikume stojo ant

D.Pozniakas ringe

Pirmasis Lietuvos žiemos olimpiečio K.Bulota

slidžių. Pasak jos pirmojo trenerio Romualdo Glazausko, stojo nenoriai, nes svajojo tapti bėgike. Bet pergalės slidžių trasose pakeitė jos požiūrį. V.Vencienė tapo Lietuvos, vėliau ir SSRS slidinėjimo čempione, buvo pakviesta į SSRS rinktinę. Jos puikią sporto karjerą vainikavo olimpinis aukso medalis.

Beje, V.Vencienės aukstinio finišo 30-metis šiomet buvo gražiai paminėtas žiemos olimpinėse žaidynėse Pjongčange, kur Vida dirbo olimpinėje misijoje. Ją pasveikino ne tik LTOK vadovai, bet ir į žaidynes atvykusi šalies prezidentė Dalia Grybauskaitė.

Prieš 30 metų įvykusios Seulo vasaros olimpinės žaidynės lietuviams irgi buvo auksinės. Mūsų krepšininkų Arvydo Sabonio, Šarūno Marčiulionio, Rimo Kurtinaičio ir Valdemaro Chomičiaus vedama SSRS rinktinė laimėjo aukso medalius. Du auksinius apdovanojimus pelnė dviratininkas Gintautas Umaras. Aukso pasidabino ir Gintauto komandos draugas Artūras Kasputis. Čempionais tapo futbolininkai Arvydas Janonis bei Arminas Narbekovas, rankininkas Valdemaras Novickis. Disko metikas Romas Ubartas, plaukikas Raimundas Mažuolis (estafetėje), bėgikė Laimutė Baikuskaitė buvo antri. Bronzos medalius parsivežė dviratininkė Laima Zilporytė ir krepšininkė Vitalija Tuomaitė.

SUKAKTYS

Skaitydamas knygą atradau dar kelias jos herojų olimpiečių asmenines su-

kaktis. Šiomet galime minėti dviratininkų Vlado Jankausko, Isako Anoliko ir Tarchumo Murniko 115-ąsias gimimo metines. 85-metį minėtų anapilin jau iškeliavę baidarininkas Mykolas Rudzinskas, irkluočias Ryšardas Vaitkevičius.

„Olimpinės panoramos“ gegužės mėnesio numeryje su 80-mečiu buvo pasveikintas irkluočias, olimpinis medalininkas Antanas Bagdonavičius. Su 65-mečiu – plaukikė Birutė Užkuraitytė, šaulys Vladas Turla, su 55 metų sukaktimi – kita plaukikė olimpinė čempionė Lina Kačiušytė, dviratininkas G.Umaras.

60-metį šiomet minės olimpinis čempionas bėgikas Remigijus Valiulis (rugsėjo 20 d.), olimpinė čempionė rankininkė Sigita Mažeikaitė-Strečen (rugsėjo 24 d.). Su buvusiais ir artėjančiais jubiliejais norisi pasveikinti ir visus kitus olimpiečius, kurių šį kartą galbūt nepaminėjome.

Šiomet išėjo pirmasis knygos tomas, pasibaigęs 1988 m. vasaros žaidynėmis. Vadinas, bus ir antras, kiek girdėjau, ir trečias tomas.

Mūsų olimpiečių sukurtas paveldas yra brangus, juo galime didžiuotis. Ir laikas, skandinantis viską užmarštin, bus bejėgis, jei išsaugosime atmintyje ir knygose Lietuvos olimpiečius, jų eitą kelią ir pergalės. Šis leidinys – tai dar vienas paminklas Lietuvos olimpiniam judėjimui.

Knygos „Lietuvos olimpiečiai“ pirmas tomas

”
BENDRAAMŽIŲ KONFLIKTUOSE MANE GELBĖJO NE KUMŠČIAI, O GREITOS KOJOS. TAČIAU KAIP IR KIEKVIENAS NORMALUS PAAUGLYS, NORĖJAU BŪTI STIPRUS, KAD GALĖČIAU APSIGINTI. GAL TODĖL PALIKAU SKLANDYMĄ IR SUSIDOMĖJAU BOKSU.

DANAS POZNIAKAS

LEDAI PAJUDĖJO

„GALVOJU, GAL REIKIA GRĮŽTI Į SPORTĄ? PIRMĄ TOKIĄ SUTARTI TURIME, KAD TIE, KURIE PRIIMA OLIMPINES ŽAIDYNES, KVICIA IR DAR APMOKA VISAS GYVENIMO, MAITINIMO, SPORTO BAZIŲ IŠLAIDAS“, – ŠYPSODAMASIS SVARSTO PRIEŠ BEVEIK PUSANTRŲ METŲ LIETUVOS PAROLIMPINIO KOMITETO PREZIDENTU TAPĘS RIO PAROLIMPIADOS ČEMPIONAS MINDAUGAS BILIUS.

LINA DAUGĖLAITĖ

M. Bilius Panevėžyje vykusioje Olimpinėje dienoje

Bet ne, į sportą jis negrįš. Ir praėjusių metų pabaigoje galutinai tašką savo sportinėje karjeroje padėjęs buvęs lengvaatletis tiesiog džiaugiasi, kad jo įpėdiniai turi kur kas geresnes sąlygas sportuoti. Tad šis pokalbis – apie tai, ką pavyko nuveikti per pusantrų metų vilkint sporto organizacijos vadovo kostiumą.

„Vienas pagrindinių darbų – pritraukta papildomų rėmėjų lėšų. Mūsų partnerių tikrai nereikėjo maldauti ir įkalbinėti, kad reikia paremti parolimpinį sportą, – patys buvo supratingi. Atėjome, pradėjome šnekėti. Reikia padėti – padedame. Manau, ateityje bus dar geriau“, – optimizmo nestokoja Lietuvos parolimpinio komiteto (LPOK) prezidentas.

Kokia tai finansinė išraiška – kiek lėšų padaugėjo?

Mano žiniomis, anksčiau buvo 65 tūkst. eurų, o dabar yra apie 260 tūkst. eurų. Vadinas, beveik keturis kartus padaugėjo rėmėjų lėšų.

Visuomenės apklausos rodo, kad neįgaliųjų sportas pastaruoju

metu tapo labiau žinomas mūsų visuomenėje.

Dalį lėšų skiriame viešinimui. Manau, kuo daugiau apie mus visi žinos, tuo lengviau mums bus ateityje su tais pačiais rėmėjais šnekėtis. Tas matomumas ir mūsų sporto žinomumas naudingas visiems.

Parengtas naujas LPOK įstatų projektas. Kas keičiasi, galbūt yra kažkas, ką svarbu žinoti visiems?

Kažko itin naujo nėra, viskas labai panašu, kaip buvo, bet įstatatai teisiškai tvarkingiau sudėlioti (birželio 20 d. vyko LPOK generalinė asamblėja, per kurią planuota priimti naujuosius įstatus – aut. past.). O vieni arba kiti niuansai vargu ar visiems įdomūs. Vienas svarbesnių momentų – paties parolimpinio komiteto pavadinimo keitimas. Ateityje turėtų būti Lietuvos parolimpinis komitetas, o ne parolimpinis.

Beje, Vykdomojo komiteto posėdžius visuomet rengiame Kaune, nes ten patogiau visiems nariams suvažiuoti.

Sportas prasideda vaikystėje. Ar neįgaliųjų vaikų sportas Lietuvoje įgauna pagreitį?

Vaikų sportas dar silpnokas, čia reikėtų ir daugiau mūsų darbo, ir pačios visuomenės bei tėvų supratimo, kad neįgalus vaikas turi tokias pat galimybes sportuoti kaip ir sveikas. Vaikų sportas labai priklauso nuo tėvų požiūrio. Jis smarkiai keičiasi į gerą pusę ir po truputėlį sportuojančių neįgaliųjų vaikų atsiranda vis daugiau. Štai ir šių metų Lietuvos mažųjų žaidynėse neįgalūs vaikai dalyvavo kartu su sveikaisiais. Ir tie vaikai tarp savęs nemato jokio skirtumo. Kitos sporto organizacijos irgi po truputį įtraukia neįgaliuosius, matau, kad ir pati visuomenė keičiasi, įvairios asociacijos, pavyzdžiui, mokytojų, trenerių, irgi keičiasi suprasdamos, kad visi mes esame lygūs.

Ar užtenka neįgaliesiems sporto klubų?

Mūsų nuomone, neįgaliųjų sporto klubų labai daug. Vien fizinės negalios yra 19 sporto klubų, dar, regis, devyni aklųjų, taigi iš viso 28 sporto klubai. Didžiausia bėda, kad štai Vilniuje yra keturi fizinės negalios sporto klubai, o kitur jų iš viso nėra. Manau, miestui užtektų turėti vieną klubą, o kiti galėtų būti kažkur rajonuose, nes žmogui, gyvenančiam toliau nuo miesto ir turinčiam negalią, daug sudėtingiau patekti į sporto klubą. Taigi mūsų darbas ir tikslas padaryti taip, kad tie vaikai ir suaugusieji, kurie turi negalią, pasiektų sporto klubus ir sportuotų.

Reikia pasakyti, kad LPOK – organizacija, kuri rūpinasi didelio sportinio meistriškumo sportu. Tai Europos, pasaulio čempionatai ir parolimpinės žaidynės. Pats pamatas yra federacijos, kurios turi rasti sportininkus ir atvesti juos iki rinktinės lygio. Bet mes stengiamės jiems padėti. Norime parodyti, kad LPOK – ne tik didelio meistriškumo sportas.

Neįgaliųjų stalo tenisas, dar vadinamas šaudaunu

Kur sunkiausia sekasi pralaužti ledus?

Norėtusi kuo daugiau žmonių su negalia įtraukti į sportą – vaikų ir suaugusiųjų. Bet dar kartą noriu pabrėžti – reikia ne tik didesnių mūsų pastangų, bet ir pačių negalią turinčių žmonių požiūrio pokyčio. Kad jie suprastų, jog gali išeiti iš namų, gali sportuoti. Šioje srityje norėtusi, kad viskas vyktų intensyviau. Tikiuosi, iki kadencijos pabaigos pajudės ledai.

O kaip pati neįgaliųjų bendruomenė – neįgaliųjų sporto organizacijos priima pokyčius?

Mūsų nariai – tai Lietuvos neįgaliųjų sporto federacija ir Lietuvos aklyųjų sporto federacija. Diskutuojame, bandome bendrauti ir bendradarbiauti, su vienais sekasi geriau, su kitais truputį prasčiau – prezidentas dar jaunas, 36-erių (šypsosi). Bet iš esmės darbas vyksta normaliai.

Neseniai LPOK pasirašė sutartį su Japonijos miestu Hiracuka. Kada parolimpiečiai pradės stovyklauti ir rengtis parolimpinėms žaidynėms šiame mieste?

Gegužės 31 d. LPOK būstinėje apsilankė penkiolikos asmenų delegacija iš Hiracukos. Pagrindinis svečių vizito tikslas – bendradarbiavimo sutartis su Lietuvos parolimpiniu komitetu. Ten ją ir pasirašėme. Gražiai bendradarbiaujame su LPOK, o to mūsų bendradarbiavimo vaisius skina sportininkai.

Planuojame pirmąją stovyklą kartu su olimpiečiais spalio 2–14 d., į ją vyks apie 10–14 žmonių, iš jų greičiausiai devyni bus sportininkai.

Tai apskritai pirmas kartas, kai parolimpiečiai turės tokią galimybę prieš žaidynes. Galvoju, gal reikia grįžti į sportą? (šypsosi – red. past.). Pirmą tokią sutartį turime, kad tie, kurie priima olimpinės žaidynės, kviečia ir dar apmoka visas gyvenimo, maitinimo, sporto bazių išlaidas. Mums kainuos tik kelionės bilietai.

Rémėju, partnerių ir valstybės dėka prieš Europos lengvosios atletikos čempionatą, kuris vyks rugpjūčio 19–27 d., bus surengta stovykla Palango-

LPOK prezidentė D.Gudžinevičiūtė ir LPOK prezidentas M.Bilius po sutarties pasirašymo su Japonijos Hiracukos miesto delegacijos vadovais

je, į kurią susirinks 25 sportininkai, o su treneriais, asistentais bus 40 žmonių. Jie stovykliaus rugpjūčio 6–12 d. Taigi po truputėlį sąlygos gerėja.

Jeigu sportininkas paskambina ir sako, kad reikia startukų ar aprangos, mūsų atsakymas būna toks: „Gausi iš karto arba per savaitę, dvi bus įmanoma nusipirkti.“

Kiek apskritai numatote stovyklų Japonijoje?

Spalio mėnesį greičiausiai važiuos plaukikai, lengvaatlečiai, o tada dar planuojame pavasarį – gal kovą ar balandį į Japoniją vyks golbolo rinktinė, taip pat mūsų imtynininkai. Per metus planuojame kartą tikrai vykti, o gal ir du.

Kada parolimpiečiai pradės atranką į Tokijo parolimpines žaidynes?

Kai kurios sporto šakos ją jau pradėjo šiemet. Golbolo pasaulio čempionate pirmas tris vietas užėmusios komandos iškovavo teisę dalyvauti Tokijo parolimpinėse žaidynėse (Lietuvos rinktinė liko ketvirta – aut. past.). Dziudo, šaudymo, triatlono atstovai jau gali rinkti reitingo taškus. O kitų sporto šakų atranka prasidės nuo 2019 m. sausio 1 d.

Kiek parolimpiečių planuojate turėti Tokijo žaidynėse?

Norėtusi truputį daugiau – Rio buvo 13, tai Tokijoje bent jau 15. Kita ver-

tus, galime planuoti kiek norime, tačiau dar yra kvotos. Pavyzdžiui, lengvosios atletikos rungčių normatyvus įvykdo 10–12 mūsų žmonių, bet į Rio mums skyrė keturias vietas. Tai reiškia, kad iš dvylikos A normatyvus įvykdžiusių sportininkų turime atrinkti keturis geriausius, kurie pretenduos į aukščiausias vietas, ir juos vežti.

Vadinasi, norint turėti daugiau parolimpiečių reikia plėsti sporto šakų skaičių?

Planuojame dvi naujas – šaudymą pneumatiniu pistoletu ir triatloną. Bet jeigu A normatyvą įvykdytų 30 sportininkų, gal gautume daugiau vietų?

O jūs pats į parolimpines žaidynes nenorite grįžti kaip sportininkas ir ginti parolimpinio čempiono vardą?

Esu asmeniškai viską laimėjęs ir išėjau nenugalėtas. Tad ir noriu likti nenugalėtas.

Kada Lietuvos neįgalieji dalyvaus žiemos parolimpinėse žaidynėse?

Jeigu realiai – po aštuonerių metų, o jeigu pafantazuotume, tai galbūt mūsų akmenslydžio komanda galėtų patekti ir po ketverių. Yra tokia galimybė. Akmenslydį paranku kultivuoti, nes yra ledo arenų, o su šia Lietuvos sporto federacija palaikome gerus ryšius.

”
MŪSŲ PARTNERIŲ TIKRAI NEREIKĖJO MALDAUTI IR ĮKALBINĖTI, KAD REIKIA PAREMTI PAROLIMPINĮ SPORTĄ, – PATYS BUVO SUPRATINGI.

ESMĖ SLYPI DETALĖSE

O DETALĖS, ARBA, KAIP MĖGSTA KARTOTI GERIAUSIAS ŠIO SEZONO EUROLYGOS TRENERIS ŠARŪNAS JASIKEVIČIUS, DETALIZMAS, LEIDŽIA LAIMĖTI RUNGTYNES IR GERIAU SUPRASTI SĖKMINGO ŽAIDIMO NIUANSUS.

DAINIUS GENYS
VDU sociologas

Š.Jasikevičius

Alfredo Rialdžio nuotr.

Pirmąjį vasaros komentarą skirti krepšiniui tapo beveik tradicija. Juk ir praėjęs, ir šis mėnuo kupinas finalinių krepšinio kovų. Šalyje, kurioje, anot padavimų, gyvena trys milijonai krepšinio specialistų, kalbėti apie populiariausią sporto šaką gana rizikinga. Daugelis žmonių išties gerai išmano jo specifiką, todėl visai nesunku sukelti šurmulį nepamatuota interpretacija arba, priešingai, galima nerti į įdomią ir žadinančią diskusiją. Šiuo atveju, žinoma, siekiama antrojo tikslo, bet ar taip bus, – spręsti skaitytojams.

Paralėlė apie gerų krepšinio trenerių kiekį Lietuvoje pasirinkta dėl metaforos stiprumo, bet kartu ir dėl taiklumo. Juk turime išties daug garsių krepšinio specialistų. Ryškiausi pavyzdžiai, žinoma, sietini su šalies vyrų krepšinio rinktinių vairininkais, tarp kurių apstu pirmojo ryškumo žvaigždžių. Bet ne mažiau reikšmingas ir blankiau matomas, tačiau labai svarbus gausus krepšinio trenerių, puoselėjančių lietuviško krepšinio tradicijas ir nuo mažumės ugdančių talentus, būrys.

Daug kartų esu minėjęs, kad tarp profesionaliojo ir mėgėjiško sporto egzistuoja milžiniškas skirtumas. Jeigu vertinsime profesionalią ir mėgėjišką krepšinio sampratą, čia lygiai taip pat pamatysime didžiulę skirtį. Viena yra tai, ką mato specialistai, o visai kas kita – ką žiūrovai. Vieniems

svarbu taktika ir žaidimo planas, o kitiems gali pakakti taiklių metimų ar tiesiog pergalingo rezultato.

Kad ir kaip žiūrėsi, plačiau visuomenei krepšinis dažniausia asocijuojasi su smagiu žaidimu. Stebėdamas krepšinio rungtynes bare ar bet kurioje kitoje masinėje žmonių susibūrimo vietoje, kur komentarai reiškiami garsiai, netrunki išgirsti, kam reikia perduoti kamuolį, kas gali pataikyti ir ką reikia kuo greičiau keisti. Tautologinis krepšinio supratimas vis tiek sueina į paprastą vertinimą – gerą arba blogą žaidimą. Tačiau profesionalus krepšinis, priešingai nei kovinga kiemo 3x3 versija, nėra smagus pasižadimas, grįstas vien individualiu talentu ir nesibaigiančiomis improvizacijomis.

Stebint krepšinio rungtynes nesunku apsigauti – daug klaidinamų judesių supinkloja ne tik varžovus, bet ir žiūrovus. Galiausiai, jei ataka baigiasi rezultatyviai arba, priešingai, sėkminga gynyba (priklausomai nuo mylimos komandos užduočių), mums ne tokia ir svarbi strategija. Paprastaiariant, krepšinis yra vienas iš tų sporto šakų, kur atsitiktiniai veiksmai net ir nukrypstant nuo plano gali lemti palankų rezultatą. O dabar įsivaizduokime plaukimą, gimnastiką ar dvikovo sportą – kokia čia klaidos kaina, ar apskritai įmanomos taktinės klaidos? Šiuo atveju nekalbu apie varžovų gebėjimą jomis pasinaudoti.

Žiūrovams mato reginį, o profesionalus treneris – už to reginio slypinčius taktinius sumanymus. Šiandien esame liudininkai, kaip šis skirtumas mažta. Ir ryškiausias šių skirtumų mažintojas, be abejo, yra Šarūnas Jasikevičius. Negali sakyti, kad jo teikiamas dėmesys detalėms yra kažkas iš esmės naujo sporto pasaulyje, bet gebėjimas to išsireikalausti aikštelėje ir vaizdingas šių detalių svarbos perteikimas žiūrovams neabejotinai žavi. Š.Jasikevičius stipriai akcentuoja ne tik krepšinį, kaip smagų žaidimą, bet ir stengiasi išryškinti šio žaidimo racionalumą, taktines gudrybes konkrečiose situacijose.

Atidesnis žiūrovams veikiausiai netruko pastebėti, kad dauguma šių dienų LKL komandų trenerių ėmė it mantrą kartoti: „Svarbu detalės.“ Kokios tai detalės? Ką jos reiškia?

Stiprus detalių akcentavimas ir žaidybinio plano vykdymas reiškia, kad ir populiariojoje krepšinio sampratoje vis reikšmingesnę vietą užima taktinės gudrybės. Vis dėlto gali pasirodyti, kad toks stiprus improvizacijos suvaržymas mažina krepšinio grožį. Bet taip gali pasirodyti tik iš pirmo žvilgsnio. Kaip viename interviu išsireiškė Š.Jasikevičius, detalizmas leidžia laimėti rungtynes, vadinasi, ir geriau suprasti sėkmingo žaidimo niuansus.

D.Gudzinevičiūtė
Latvijos olimpinio
komiteto
prezidentui
A.Vrublevskui
įteikė Olimpinius
žiedus. Viduryje –
pirmasis atkurtojo
LOK prezidentas
V.Baltinis

FORUMAS

Į RYGĄ – NAUJIENŲ IŠGIRSTI IR KAIMYNŲ PASVEIKINTI

Birželio 7–9 d. Rygoje vyko tradicinis nacionalinių olimpinio komitetų regioninis forumas, kuriame dalyvavo 14 valstybių atstovai – olimpinio komitetų prezidentai bei generaliniai sekretoriai. Lietuvai forume atstovavo LTOK prezidentė Daina Gudžinevičiūtė ir generalinis sekretorius Valentinas Paketūras.

Renginio metu buvo paminėtas artėjantis Latvijos olimpinio komiteto 30 metų atkūrimo jubiliejus. Daugelio valstybių atstovai Latvijos olimpinio komiteto prezidentui Aldoniui Vrublevskui įteikė savo šalių olimpinio komitetų apdovanojimus. D.Gudzinevičiūtė kaimynus apdovanojo Olimpiais žiedais.

Forumo plenarinių sesijų dalyviai skaitė pranešimus apie olimpinio judėjimo aktualijas, sporto mokslą bei ryšius su visuomene, studentų sporto tendencijas ir perspektyvas. D.Gudzinevičiūtė skaitė pranešimą „Olimpinis švietimas –

olimpinio komiteto dėmesio centre“, renginio šeimininkai pristatė pranešimą „Latvijos olimpinis judėjimas vakar ir šiandien“.

Iš viso pasisakė 12 pranešėjų. Tarp jų ir vienas žinomiausių pasaulyje sporto mokslininkų profesorius Volodymyras Platonovas iš Ukrainos. Šio specialisto pranešimo esmė – didelio meistriškumo sportininkų centralizuotos rengimo sistemos efektyvumas. Forumo dalyviai taip pat lankėsi Siguldos žiemos ir Rygos vasaros sporto šakų olimpinuose centruose.

„Regioniniai forumai duoda daug teorinių žinių ir praktinės naudos. Juose išgirstame kitus ir būname išklausyti patys. Visi dalijasi gerąja praktika, pradedant olimpinio švietimo temomis ir baigiant sportininkų rengimo sistemomis. Bendraujame draugiškai, dalijamės žiniomis, konkurenciją paliekame varžyboms“, – sakė

Forumo dalyviai

olimpinė čempionė, LTOK prezidentė D.Gudzinevičiūtė.

Forumas finansuojamas Tarptautinio olimpinio komiteto Olimpinio solidarumo programos „Forumai ir seminarai“.

KETINIMAS

ŽIEMOS OLIMPINĖS ŽAIDYNĖS VYKS IR LATVIJOJE?

Latvija ir Švedija ketina pateikti bendrą paraišką dėl teisės rengti 2026 m. žiemos olimpinės žaidynes. Bendradarbiavimas tarp Latvijos olimpinio komiteto (LOK), Siguldos savivaldybės, Siguldos bobslėjaus ir rogučių trasos savininkų bei Stokholmo 2026-ųjų olimpiados rengimo komiteto prasidėjo švedų iniciatyva. Latvija gavo

siūlymą surengti bobslėjaus, skeleto ir rogučių sporto rungčių varžybas, nes Švedija neturi tam tinkamų trasų.

Latvijos vyriausybė nusprendė, kad LOK, Siguldos savivaldybė ir bobslėjaus bei rogučių trasos savininkai iki rugsėjo 15-osios turi atlikti preliminarų galimybių pritaikyti trasą olimpinėms varžyboms bei su tuo susijusių išlaidų tyrimą.

Latvijos olimpinio komiteto teigimu, 1986 m. pastatyta Siguldos trasa atitinka aukštus standartus, reikalingus tarptautinėms varžyboms rengti. LOK atstovų tvirtinimu, bendra Latvijos ir Švedijos paraiška drauge rengti žiemos olimpiadą bus stimulas modernizuoti Siguldos bobslėjaus ir rogučių trasą.

VIZITAI

LANKĖSI DVIEJŲ ŠALIŲ AMBASADORIAI

Birželio 18 d. LTOK viešėjo Japonijos ambasadorius Lietuvoje Toyoei Shigeeda bei didžiausios Japonijos kelionių agentūros, Tokijo olimpinė žaidynių rėmėjos JTB atstovas Shinichiro Sugita.

Su svečiais iš Japonijos susitiko LTOK prezidentė Daina Gudžinevičiūtė, generalinis sekretorius Valentinas Paketūras, olimpinio sporto direktorius Einius Petkus, užsienio ryšių direkcijos vadovė Vaida Masalskytė ir Lietuvos olimpinio fondo direktorius Mantas Marcinkevičius. Susitikime taip pat dalyvavo Lietuvos beisbolo asociacijos prezidentas Virmidas Neverauskas bei „Novaturo“ atstovė Lilijana Degutytė.

Su svečiais kalbėta apie artėjančias Tokijo olimpinės žaidynes. Jie informavo, kur Tokijuje žaidynių dienomis galės apsistoti ne olimpinės delegacijos nariai, supažindino su preliminarėmis viešbučių kainomis, jų tipais, gyvenimo kokybe bei Japonijos turizmo sekcijos galimybėmis apskritai.

Tą pačią dieną į LTOK būstinę aptarti kitais metais Minske vyksiančių Europos žaidynių atvyko Baltarusijos ambasadorius Lietuvoje Aleksandras Korolas.

Susitikime su LTOK prezidentė D.Gudžinevičiūte, generaliniu

S.Sugita, D.Gudžinevičiūtė, T.Shigeeda (dešinėje)

Susitikimas su svečiais iš Baltarusijos

sekretoriumi V.Paketūru, LTOK viceprezidentu Sauliumi Galadausku bei LTOK olimpinio sporto direktoriumi E.Petkumi kaimyninės šalies ambasadorius domėjosi, kaip 2019 m. vyksiančioms Europos žaidynėms

Minske ruošiasi Lietuva, kiek sportininkų ir kokių sporto šakų atstovai planuoja jose dalyvauti. Buvo aptartas vizų klausimas, specialistų apgyvendinimo galimybės žaidynių metu, bendri dviejų šalių sporto projektai.

TRENIUOKLIAI

IŠJUDINS GYVENTOJUS

Gegužės 23 d. Lietuvos olimpinis fondas (LOF) drauge su partneriu „Coca Cola“ sostinės Vingio parke pristatė gyventojų sveikatingumo ir užimtumo projektą „Išjudink save“. Buvo išbandytas modernus daugiafunkcis lauko treniruoklis.

Renginyje dalyvavo olimpiečiai: lengvaatletė Diana Lobačevskė, imtynininkas Vilius Laurinaitis, biatlonininkas Tomas Kaukėnas, gimnastas Rokas Guščinas, LPOK prezidentas Mindaugas Bilius, kiti žinomi žmonės.

LTOK prezidentės D.Gudžinevičiūtės teigimu, atėjus šiltajam metų sezonui fizinis aktyvumas svarbus ne tik profesionaliems sportininkams, bet

Treniruoklius išbandė R.Guščinas

ir visiems, norintiems aktyviai leisti laisvalaikį, o šiandien žmonės turi mažai laiko fizinei veiklai ir pabūti gamtoje, nors tai itin svarbu.

Vilniaus vicemeras Linas Kvedaravičius pabrėžė dovanos miestiečiams svarbą: „Džiaugiuosi, kad pirmasis projekto „Išjudink save“ dovanojamas treniruoklis įrengtas būtent Vingio parke, kuris, atsinaujinęs ir sutvarkytas, pritraukia vis

daugiau vilniečių ir miesto svečių.“

„Esu įsitikinęs, kad vilniečiai, o vėliau ir kitų miestų gyventojai pamėgs šiuos treniruoklius. Mūsų olimpiečiai susirinko paraginti žmones jungtis prie iniciatyvos, pildyti paraišką ir kartu su bendruomenės nariais patiemis patirti sporto gryname ore malonumą“, – sakė LOF direktorius M.Marcinkevičius.

Nuolatinio „Coca-Cola“ fondo bendradarbiavimu su LOF džiaugėsi ir „Coca-Cola Baltics“ viešųjų reikalų ir komunikacijos vadovė Nele Normak. „Jaučiuosi laiminga, kad daug aktyvių bendruomenių Lietuvoje prisideda prie sveikatingumo ir užimtumo projekto „Išjudink save“, – sakė N.Normak.

Projektas „Išjudink save“ įgyvendinamas visose trijose Baltijos šalyse. Iš viso šiemet bus sumontuoti 33 treniruokliai – po 11 kiekvienoje šalyje.

Eivio Žalario nuotr.

Iš kairės: R.Kairys, V.Murauskas, D.Gudzinevičiūtė, K.Autukas, R.Stupurienė, A.Makarenka, A.Bagdonavičius, J.P.Jankauskas

APDOVANOJIMAI

PAGERBTI SUKAKTUVININKAI

Birželio 21 d. LTOK prezidentė Daina Gudžinevičiūtė jubiliejų proga apdovanojo olimpiniam sąjūdžiui ir šalies sportui nusipelnčius žmones.

LTOK prizai „Citius. Altius. Fortius“ 80-mečių proga įteikti legendiniam irkluotojui, olimpinį žaidynių sidabro ir bronzos medalininkui Antanui Bagdonavičiui bei buvusiam Vilniaus universiteto Sveikatos ir sporto centro direktoriui, VU profesoriui, habilituotam mokslų daktarui, buvusiam LTOK „Sportas ir aplinka“ komisijos pirmininkui Jonui Petruui Jankauskui.

70-mečio proga tokiu pat prizų apdovanojami ilgametis Šilutės sporto mokyklos bokso treneris Vincas

Murauskas, parengęs Londono žaidynių bronzos medalio laimėtoją Evaldą Petrauską, buvęs ilgametis Lietuvos šuolių į vandenį rinktinės narys, 25 kartus Lietuvos čempionas, treneris, tarptautinės kategorijos teisėjas Kęstutis Autukas bei 1995–2008 m. Lietuvos regbio federacijos prezidentas Aleksandras Makarenka.

Olimpine žvaigždė apdovanojama ilgametė Jonavos kūno kultūros ir sporto centro direktorė Regina Stupurienė (60 m.).

LTOK medalis „Už nuopelnus olimpizmui“ 50-mečio proga įteiktas Vilniaus krepšinio mokyklos treneriui Raimundui Kairiui, išugdžiusiam visą būrį garsių krepšininkų.

POSĖDIS

PUIKUS TARPTAUTINIS ĮVERTINIMAS

Birželio 21 d. Lietuvos tautinio olimpinio komiteto būstinėje įvyko LTOK vykdomojo komiteto posėdis, kuriam pirmininkavo LTOK prezidentė Daina Gudžinevičiūtė.

Patvirtinta Lietuvos sportininkų rengimo ir dalyvavimo Pekino žiemos olimpinėse žaidynėse programos parengimo darbo grupė, atnaujinta LTOK žiemos olimpinio sporto šakų komisija. Darbo grupėje yra 15 narių, vadovas – LTOK generalinis sekretorius Valentinas Paketūras.

D.Gudzinevičiūtė informavo apie dalyvavimą (birželio 13 d. Lozanoje) Tarptautinio olimpinio komiteto pasitarime dėl „Olimpinės darbotvarkės 2020“ įgyvendinimo. Ten ji susitiko su Tarptautinio olimpinio komiteto prezidentu Thomu Bachu.

Birželio 7–9 dienomis D.Gudzinevičiūtė ir LTOK generalinis sekretorius V.Paketūras dalyvavo Latvijos olimpinio komiteto atkūrimo 30-mečio, Latvijos nepriklausomybės 100-mečio renginiuose bei tradiciniame nacionalinių olimpinio komitetų regioniniame forume.

Posėdyje aptarta birželio 2-ąją Panevėžyje vykusio Olimpinė diena (plačiau rašoma 12–19 psl.). Mūsų Olimpinę dieną puikiai įvertino Tarptautinis olimpinis komitetas bei Europos olimpiniai komitetai.

AFRIKOJE

PASAULINĖ MOTERŲ IR SPORTO KONFERENCIJA

Gegužės mėnesį Botsvanos sostinėje Gaborone vykusioje septintojoje pasaulinėje moterų ir sporto konferencijoje tarp 1500 dalyvių iš viso pasaulio buvo ir LTOK užsienio ryšių direktorė Vaida Masalskytė. Ji skaitė pranešimą apie Europos olimpinio komitetų Lyčių lygybės sporte komisijos veiklą ir 2013–2017 m. laimėjimus, pasakojo, su kokiais iššūkiais teko susidurti.

Konferenciją atidarė Suomijos prezidentė Tarja Halonen. Pranešimus skaitė TAFISA generalinis sekretorius Baumannas Wolfgangas, UNESCO generalinio direktoriaus pavaduotoja Nada Al-Nashif ir JT regiono direktorė Izeduwa Derex-Briggs. Savo patirtimi dalijosi ir TOK

V.Masalskytė (dešinėje) konferencijoje Gaborone

moterų sporte apdovanojimo 2017 m. laureatė, buvusi ENGSO prezidentė Birgitta Kervinen. Pasisakė TOK, Europos Komisijos, Europos Tarybos, tarptautinių

triatlono, regbio, futbolo, kriketo ir kitų federacijų bei organizacijų atstovai.

Kita konferencija po ketverių metų vyks Naujojoje Zelandijoje.

PIRMASIS SPORTO ALMANACHAS

PIRMAJAM LIETUVOS SPORTO ALMANACHUI-KALENDORIUI SUKANKA 90 METŲ. TAI NEDIDELIO FORMATO 1928 M. KAUNE IŠLEISTA 110 PUSLAPIŲ KNYGUTĖ. ŠIO ALMANACHO REDAKTORIUS IR LEIDĖJAS – ŽINOMAS DVIRATININKAS JURGIS ŠULGINAS.

vytautas ruzginas

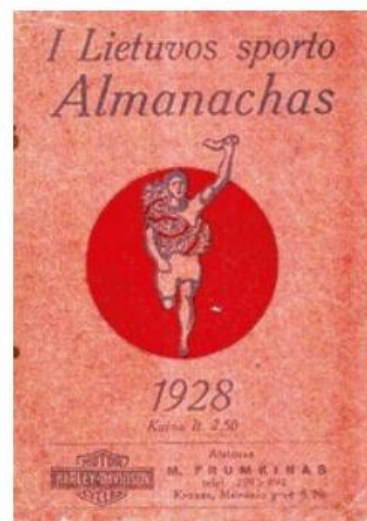
J.Šulginas buvo ne tik dviratininkas, bet ir sporto žurnalistas, redagavo žurnalą „Sportas“. Šio almanacho žangoje J.Šulginas kreipėsi į Lietuvos sporto mėgėjus tokiais žodžiais: „Leisdamas pirmą Lietuvos sporto almanachą-kalendorių, noriu pasiremdamas jame tilpusiomis statistinėmis žiniomis, nustatyti jauno Lietuvos sporto plėtojimosi istoriją, jo kelius ir dabartinį padėjimą. Kad galėtume palyginti mūsų sportą su pasaulio sporto judėjimu ir pažanga, almanache dedamos visų sporto šakų žinios, kurios liečia pasaulio rekordus, čempionus ir kt. Lietuvoje, kaip žinome, dar nebuvo išleistas panašus leidinys, nors jo reikalas jau seniai buvo labai jaučiamas. Šis almanachas paruoštas ne papuošimui sportininko knygų lentynoje: jis turi kas minutę patarauti sportininkui. Kad visos čia dedamos žinios būtų teisingos ir tikros, į šį darbą buvo pakviesti atskirų sporto šakų žinovai, o taip pat buvo panaudotos specialiai iš oficialių sporto institucijų gautos žinios...“

Leidinio pradžioje įdėtos Lietuvos sporto lygos (LSL) centro komiteto pirmininko dr. Antano Jurgelionio ir Lietuvos sporto lygos centro komiteto narių nuotraukos. LSL buvo įsteigta 1922 m. kovo 22 d. LSL centro komiteto pirmininkas dr. A.Jurgelionis almanache taip kreipėsi į Lietuvos jaunimą: „Tikrą džiaugsmą ir sveiką pramogą tikrai galima rasti mankštinant savo kūną gryname ore, saulės spinduliuose. Smulkės, restoranai, kabaretai – tai sielos ir kūno nelaisvės urvas! Saugokis jų, jaunuoli!“

Kaipgi sudarytas šis almanachas? Jame aprašytos tos sporto šakos, kurios buvo propaguojamos ar bent žinomos Lietuvoje. Paminėta, kada jos

buvo įsteigtos ir priimtos į pasaulines organizacijas. Aeronautikos skyrelyje informuojama apie aviacijos pasaulio rekordus. Čia išvardytos įvairios aviacijos rūšys: aviacija su motorais, hidroaviacija, aviacija be motorų, diržabliai, oro balionai. Kitas skyrelis skirtas automobilių sportui. Išvardyti rekordininkai ir jų pasiekti rezultatai. Paminėtas Lietuvos automobilių klubas, kuris buvo įsteigtas 1926 m. kovo 20 d. Žinomi ir klubo steigėjai: Liudas Daukša, Kipras Petrauskas, generolas S.Žukauskas, J.Romanas ir A.Raško. Basketbolo (krepšinio) skyrelyje išvardijami moterų ir vyrų A ir B grupių nugalėtojai, bet trūksta rezultatų. Šykščiai paminėti beisbolo pirmenybių nugalėtojai. Nors beisbolą propagavo Steponas Darius, ši sporto šaka prieškario Lietuvoje nebuvo populiari. Dažniausiai varžėsi dvi komandos: LFLS ir „Aviacija“. Plačiai minimas boksas. Išvardyti pasaulio ir Europos čempionai. Daug vietos skiriama Lietuvos boksiui. 1924 m. buvo surengtos Kauno pirmenybės, o 1925 m. įvyko pirmasis Lietuvos bokso čempionatas. Išsamiai aprašomos Lietuvos bokso žvaigždės: Amerikos lietuvis Juozas Šarkis-Žukauskas ir Pabaltijo sunkiojo svorio čempionas Juozas Vinča.

Čiuožimo skyrelyje paminėti pasaulio čiuožimo rekordai. Lietuvoje visi pasiekti rekordai priklausė vienam sportininkui Kęstučiui Bulotai. Daug vietos skirta dviračių sportui. Dviračių sportas buvo populiarus, bet populiariausia sporto šaka – futbolas. Lietuvos futbolo lyga buvo įsteigta 1924 m. Lietuvos rinktinė 1923–1927 m. sužaidė vienuolika tarpvalstybinių rungtynių, bet iš jų laimėjo tik vienerias – mačą su Estija

Pirmojo Lietuvos sporto almanacho viršelis

A.Jurgelionio įžanginis žodis

(2:1). Nors sužaista nemažai susitikimų, futbolo lygis buvo neaukštas. Geriau sekėsi Kauno klubų komandoms žaisti su užsienio vienuolėmėmis. Čia lietuvių klubai iškovojo keletą gražių pergalių.

Geras tradicijas turėjo lengvoji atletika. Apie šią sporto šaką pateikta daug statistinių žinių. Sportininkams paskatinti buvo įsteigtos garbingos dovanos. 1921 m. buvo įsteigta Ministrų kabineto taurė, 1927 m. – Lietuvos Respublikos prezidento taurė.

Nors Lietuva tuo metu žengė pirmuosius žingsnius olimpinėse žaidynėse, žinyne pateikta šiek tiek žinių apie olimpiadas. Iš žiemos olimpiadų žaidynių paminėti 1924 ir 1928 m. ledo ritulio čempionai bei prizinininkai. Nemažai dėmesio skirta vasaros olimpiadų žaidynių futbolo turnyrams. Čia randame 1908 m. Londone, 1912 m. Stokholme, 1920 m. Antverpene ir 1924 m. Paryžiuje vykusių futbolo rungtynių rezultatus. Kadangi 1928 m. Amsterdamo buvo surengtos vasaros olimpinės žaidynės, almanache pateikta ir tų žaidynių programa.

Pirmasis Lietuvos sporto almanachas-kalendorius šiandien mums yra svarbus Lietuvos sporto istorijos dokumentas.

PIRMĄ KARTĄ LIETUVOJE

PASAULIO DAILIOJO ČIUOŽIMO

ZALGIRO ARENA

**RUGSĖJO
6-8 D.**

**JAUNIMO
GRAND
PRIX**

DALYVAUJA
33 ŠALYS

RENGINIO AMBASADORIAI:
MARGARITA DROBIAZKO IR POVILAS VANAGAS

BILIETUS PLATINA WWW.BILIETAI.LT

AUDIMAS

Funkcionalūs drabužiai tavo aktyviai dienai

LENGVI

TAMPRŪS

GARINANTYS
DRĖGMĘ

NEGLAMŽŪS

SU ŠVIESĄ
ATSPINDINČIA
DETALE

www.audimas.com